

Tractatum hunc, *De Morbis*
Acutis Infantum, à *Gualtero*
Harris, M. D. Collegii Medi-
corum *Londinensium* Socio at-
que Censurum altero, conscri-
ptum, Utilem judicamus, ac
dignum ut typis mandetur.

Maii 7.
1689.

Geo. Rogers, Præses.

N. Johnston.

Ri. Griffith.

R. Blackburne.

} *Censores Col-*
legii Medico-
rum *Lond.*

Tractatum hunc, *De Morbis*
Acutis Infantum, à *Gualtero*
Harris, M. D. Collegii Medi-
corum *Londinensium* Socio at-
que Censurum altero, conscri-
ptum, Utilem judicamus, ac
dignum ut typis mandetur.

Maii 7.
1689.

Geo. Rogers, Præses.

N. Johnston.

Ri. Griffith.

R. Blackburne.

} *Censores Col-*
legii Medico-
rum *Lond.*

Al — 8 — 66

DE
MORBIS ACUTIS
Infantum.

A U T O R E

*Gualtero Harris, M. D. Celeberrimi
Collegii Medicorum Londinensium
Socio, atque Censore.*

*Ἰνστι γὰρ ἀρχὴ ἐν ἱατρικῇ, καὶ μίση, καὶ τίλη.
Hippocrates.

L O N D I N I :

*Impensis Samuelis Smith, ad insignia
Principis in Cæmeterio Divi
Pauli. 1689.*

MORRIS ACOTIS

Initium.

Quodammodo, et in
collegio, et in
sociis, et in

et in

5102

et in
et in
et in

ILLUSTRISSIMO
 Domino, Domino
CAROLO,

*Marchioni & Comiti Vigor-
 niensi, Filio natu maximo
 & Heredi Celsissimi & Se-
 renissimi Principis HEN-
 RIC I Ducis de Beaufort,
 &c.*

CUM Tantus Vir tanto Me
 honore dignatus sit, ut No-
 bilissimum Infantem, tam
 Antiquæ Prosapiæ Spem,
 Filium dico & Hæredem, ab ipso vi-

tae ferè ingressu curæ meæ concredo-
ret; cūque conamini meo, utut tenui,
exoptati successus non defuerint; ex
officio meū esse censui, hæc qualia-
que de medicandis Infantum morbis
periculosioribus Cogitata sub Illustris-
simi Nominis Vestri auspiciis in pu-
blicum emittere.

Infinitum esset, nec meatum diri-
um, Domūs Vestræ Antiquissimæ, ac
penè Regiæ Splendorem stupingere; in
quā scilicet à plus septingentis annis
semper floruit tanta
Illustrum Avorum se-
ries, ut iniquis mino-
ris unquam Dignita-
tis, quàm vel Reges
ipsi, Duces, Marchio-
nes, aut Comites, in tam longo tem-
poris decursu, rerum in Illa potire-
tur. Nec minus difficile esset Magno-
rum Parentum Merita Virtutesque
tantis Principibus dignas recensere. Sed
quod uterque mea in Arte Medicâ o-
ficia versus Seipsos præstare benignè
recipere, & humaniter comprobare non

Historia Genealogica Regum Angliæ, à Domino W. Sandford, Ecclesie Lancastrensis, Anglice conscriptam. p. 348.

*dedignati sunt, non potui non Grato
animi Testimonio profiteri.*

*Te, verò Illustrissime Marchio
quis dignè scripserit? Quis Animi
Celsitudinem rarà Humanitate con-
junctam, Prudentiam, & per tan-
tum Peregrinationum comparatam ex-
terarum gentium Notitiam, in huma-
nioribus literis Judicium Exquisi-
tum; ita ut in hoc genere Omnia Te
non minùs Fautore Maximo super-
biant, quàm Censore Aequissimo gau-
deant.*

*Quùm itaque tractatus iste Me-
thodum edoceat, quàm Amplissimum
Filium Vestrum (ægritudinibus plùs
semel correptum, quibus imbecillitas
Infantis, & Idiosyncrasia tenera
illum obnoxium reddiderant) auspi-
cato liberavi; quam etiam non ex
Antiquis libris depromptam, sed ob-
servatione proprià stabilitam, &
propriis simplicibusque animi noti-
tiis munitam, aliis non inutilem fore
spondeam: hunc Celsitudini Vestræ
consecrare animus est; de aliorum*

**judicis securus, modd Gratia & Fa-
vore Vestro inclarescam.**

Illustr. Celsitud. Vestre

**Humill. Fidel.
devinct. Client.**

Gualtero Harris.

Elenchus rerum.

QUa ratione autor hæc conscribere inductus. *p. 1.* Quæ ad *Curationem Infantum* certiorē spectant, à Medicis hæcēnis desiderari. 2. Faciliorem autem eam fore, ac vulgò creditur. 3. Probat̃ur id argumento ex ætatum differentiis, & temperamentis. 4. Morborum omnium Infantilium *una eademque causa.* 5. Quænam ea sit. 6. Quis *Infantis*, & quis *Pueri* nomine intelligendus. 7. *Diagnosis* horum morborum quibus criteriis est investiganda. 8. Undè pendeat incertitudo, ut videbatur, diagnostica. 9. Quod *Pulsus* Infantum sit minùs observandus. 10. Ut & *Urina* eorundem. *Ibid.* *Causa* suorum affectuum *Procatartica.* 11. Quantum *salus* factus à Matre pendet. 12. Cur innata generis bonitas, aut vitium, aliorum animalium quàm humanæ proli

Elenchus rerum.

proli certiùs transmittatur. 14. *Cause*
alia affectuum infantilium recen-
tentur. 15. Nempe frigus facillimè su-
sceptum. 16. Lac nutricis vitiosum.
17. Præmatura carniū esuratio. 20. Po-
tus liquorum spiritibus abundantium
imprudenter concessus. 22. Narra-
tio memorabilis quantum discriminis
subire solent Infantes, qui *Nutricam*
Condulciantum manibus sunt traditi.
29. *Finis* quibus convenit, & quos
maximè lædit. 33. Quodam eorum
Infantibus magis innocuum. 24. *Causæ*
omnes morborum tenellorum in
34. *Proxima* semper coalescunt.
25. *História affectuum Infantilium*. ib.
Symptomata universa. *Acido* predo-
minanti ortum suum debere. 21. Non
sine *Hypothese* inventionem, sed in ex-
licitate ipsius *Præceptos* medico licere
gloriarī. 33. *Hippocratem* indicatio-
nes curativas non à primis, ut decun-
dis, quælibet expugnandis desump-
sisse. 35. *Prognosis*. 38. *Curatio*.
140. *Sylvii de le Boe* laudatio pariter
140. *Censura*. 41. Quodam funda-
mentum Curationis Infantum sit im-
primis jaciendum. 42. *Indicationes*
Curati-

Elenchus rerum.

Curative duæ. 44. Celeberrimus *Sydenhamius* primus viam deditâ operâ monstravit *Purgandi* vel in ipsis *Febris*bus. 45. Quam utilis ac necessarius sit *Catharsis* usus. 46. Prima Indicatio est *Acidi* exquisita *Præparatio*. 48. Quod *Humorum* *Præparatio* olim usitata fuerit inutilis ac inanis. 49. Cur tot veteres *Medici* *Catharsin* in febrientibus neglexerint. 50. *Præparatio* humorum per *Alexipharmaca* & *Sudorifica* rem deterioremlerumque facit. 51. *Cochionem* citius promoveri *Evacuationibus* quam cæteris quibuscunque. 52. *Præparantia* *medicamenta* enumerantur. 53. Annotatio iis non indigna scitu, qui *medicamenta* pauperibus liberali manu, & absque aliqua mercede, exporrigere amant. *ibid.* Quare *Magisteria* numero *Præparantium* non accensentur. 54. Quare nec *Salia Volatilia*, nec *Spiritus Volatiles*, nec *Salia Lixivialia*, nec denique quodcunque genus remediorum impensè calidum. 54. 55. Quod prædicta *Præparantia* sint ex *Anodynis* potentioribus. 56. Usus eorum perminutus effecit,

Elenchus rerum.

fecit, ut ea facultas eorundem Medicis minimè observaretur. *ibid.* Ex quibus Medici peritia est jure æstima-
manda. 57. *Formule & usus medicamentorum Præparantium.* 58. Ob-
jectioni cuidam occurritur lepidâ quâdam fabellâ. 62. Traduntur *Formule* blandorum *Cathartorum.* 63. Quid nonnunquam faciendum sit in symptomatis dissonis & incongruis. 64. *Emplastrum* regioni umbilici. 65. *Rhabarbari* præ aliis purgativis merita laudatio. *ibid.* In quo loco habenda est *Aloe.* 66. Methodus mendi-
dendi ulterius exponitur. *ib.* *Tra-*
ctatio Puerorum paulo provectio-
rum. 67. *Cautiones* quædam pri-
mam *Infantium Purgationem* respici-
entes. *ib.* & 68. Quod *Catharsis*, e
fortioribus, nunquam sit tenellis in-
jungenda. 69. Quædam *Hippocra-*
tis contra nos militantis, atque ad-
versus usum *Catharsis* in *Febribus*
facientia. *ibid.* *Iisdem* respondetur.
70. 72. Error Medicorum quorum-
dam fatalis *Purgatione* præposterè
utentium. 73. De *Puerorum Vene-*
sectione. 73. & 145. *Reprehensio*
Chymia,

Elenchus rerum.

Chymiatrorum istorum, qui sese ho-
stes internecinos omni *Vena* sectioni
palam denunciant. 74. *Testaceorum*
vires & facultates. 75. *Testaceorum*
nomine quænam hic intelliguntur. 76.
Propter ignorantiam illorum usûs
Opiata in usum ita immodicum ve-
nerunt. 77. Quod *Narcotica* Infan-
tibus neque sint necessaria, neque
tuta. 78. Medici *Narcoticis* multum
faventis super eâ re scomma. 77.
Medicamentorum omnium impensè
calidorum, ut & *Cardiacorum* in me-
dicatione tenellorum notatur pericu-
lum. 79. An *Testaceorum* usûs *Ob-*
structiones pariat? 81. Quid sit de
Crisibus judicandum. 82. *Natu-*
ram Crisium Evacuationes pluri-
um generum vel in *Febribus* planè
indicare. 83. De *Præcipitantium* usu
& viribus quid sit sentiendum. 84.
Cathartica esse *Præcipitantium* me-
dicamentorum primaria. 85. Quo-
modò *Febres* admodum mites deve-
niunt sæpè, quas dicunt, *Malignæ*. 86,
87. Methodus medendi *Pestem* a-
pud *Turcas* invalescens. 88. Notio
Maligni-

Elenchus rerum.

*Malignitatis coarguitur. 89. Sudor-
ifica qualia, & quousque sunt uti-
lia. 90. Historia Febris quæ anno
prætorlapso fuit maximè Epidemi-
ca. 91. De Dentitione Difficili In-
fantum, ejusque Curatione. 93. Du-
plex Dentitionis tempus. 95. Quod-
nam instrumentum sit gingivis inci-
dendis magis commodum. 96. Aph-
tharum Curatio. 97. Cur Aphthis
producendis ita sint proclives infan-
tes. ib. & 98. Diarrhæa quomodo
curatur. 98, 99. Vomitus Infan-
tum. 100. Terminibus eorum quæ
Specificè conveniunt. 101. Convul-
sionibus quæ apprimè conducunt. 102.
Specificæ veterum Antepileptica fa-
cultatibus diu prædicatis neutiquam
pollent. 103. Exemplum Puellæ
Convulsionibus vehementissimis cor-
reptæ, & rebus nullius momenti æ-
stimatis ad sanitatem restitutæ. 104.
Annotatio non minimi momenti. 106.
Quædam ad Variolas & Morbillos
Infantium spectantia. 107. Argu-
mentum à naturâ Variolarum dedu-
ctum, adversus regiminis calidioris
usum.*

Elenchus rerum.

usum. 108. Quòd maxima hominum pars à veritate omninò defleat, quis verò propiùs illi accedat.

110. *Exempla* diversorum *Infantum* per nostram hanc Methodum à *Febribus* suis liberatorum. 112. *Aloeticorum* noxæ, in tenellorum *Febribus*, insignis *Observatio*. 129. *Pueri Atrophia Verminosa* penè confecti

Curatio. 134. *Æthiopis* cujusdam *Mineralis* *Descriptio*, ejusque comparatio cum præparatione vulgari. 136. *Objectio* contrà Methodum præscriptam. 139. *Responsio*. 140. Quid sit de *Chymia* sentiendum *ibid.* &c. Quamobrem *Chymicorum* nimium amantes in summâ rerum inopiâ plerùmque degunt. 142. Ad opes comparandas quænam sit ratio vivendi requisita. 143. *Præcellentia Operum Naturæ* iis quæ *Arte* fiunt. 144. *Conclusio*.

Einzelne Personen.

1. Quod in medicina
 2. Quod in medicina
 3. Quod in medicina
 4. Quod in medicina
 5. Quod in medicina
 6. Quod in medicina
 7. Quod in medicina
 8. Quod in medicina
 9. Quod in medicina
 10. Quod in medicina
 11. Quod in medicina
 12. Quod in medicina
 13. Quod in medicina
 14. Quod in medicina
 15. Quod in medicina
 16. Quod in medicina
 17. Quod in medicina
 18. Quod in medicina
 19. Quod in medicina
 20. Quod in medicina
 21. Quod in medicina
 22. Quod in medicina
 23. Quod in medicina
 24. Quod in medicina
 25. Quod in medicina
 26. Quod in medicina
 27. Quod in medicina
 28. Quod in medicina
 29. Quod in medicina
 30. Quod in medicina
 31. Quod in medicina
 32. Quod in medicina
 33. Quod in medicina
 34. Quod in medicina
 35. Quod in medicina
 36. Quod in medicina
 37. Quod in medicina
 38. Quod in medicina
 39. Quod in medicina
 40. Quod in medicina
 41. Quod in medicina
 42. Quod in medicina
 43. Quod in medicina
 44. Quod in medicina
 45. Quod in medicina
 46. Quod in medicina
 47. Quod in medicina
 48. Quod in medicina
 49. Quod in medicina
 50. Quod in medicina
 51. Quod in medicina
 52. Quod in medicina
 53. Quod in medicina
 54. Quod in medicina
 55. Quod in medicina
 56. Quod in medicina
 57. Quod in medicina
 58. Quod in medicina
 59. Quod in medicina
 60. Quod in medicina
 61. Quod in medicina
 62. Quod in medicina
 63. Quod in medicina
 64. Quod in medicina
 65. Quod in medicina
 66. Quod in medicina
 67. Quod in medicina
 68. Quod in medicina
 69. Quod in medicina
 70. Quod in medicina
 71. Quod in medicina
 72. Quod in medicina
 73. Quod in medicina
 74. Quod in medicina
 75. Quod in medicina
 76. Quod in medicina
 77. Quod in medicina
 78. Quod in medicina
 79. Quod in medicina
 80. Quod in medicina
 81. Quod in medicina
 82. Quod in medicina
 83. Quod in medicina
 84. Quod in medicina
 85. Quod in medicina
 86. Quod in medicina
 87. Quod in medicina
 88. Quod in medicina
 89. Quod in medicina
 90. Quod in medicina
 91. Quod in medicina
 92. Quod in medicina
 93. Quod in medicina
 94. Quod in medicina
 95. Quod in medicina
 96. Quod in medicina
 97. Quod in medicina
 98. Quod in medicina
 99. Quod in medicina
 100. Quod in medicina

D E

MORBIS ACUTIS INFANTUM.

CUM ætate dudum elapsâ
verba fortè fecerim Periti-
tissimo Consummatissimo-
que Medico Domino D.
Sydenham, de successibus repetitis quos
in medendis *Infantum* periculosiori-
bus affectibus sæpenuerò fueram
expertus sanè Magnus ille Vir attentè
percontatus est, quânam ego metho-
do uti solem in re adeo hætenus
desideratâ, & cujus plenam notitiam
(nequid gravius dicam) Medici
omni laude dignissimi vix ac nè vix
quidem sunt assequuti. Cui ego tùm
protinùs methodum quæ præ aliis
mihi placuit, lubentissimè expone-
bam. Re tandem ab eo perpensâ,

ac in Praxi suâ examinatâ, ille non modò methodum nostram non improbat, sed & eam aliis perutilem fore, experientiâ suâ propriâ jam confirmatus prædicabat, atque literis me eandem consignare magnoperè hortabatur. Tanto igitur Autore calamum pro virili arripio, & reipublicæ salutis, quantum in me est, verè inservire studeo.

Scio quàm leviter delineatam, inò incognitam sanè Provinciam perillustrare contendam, cùm Pueruli ac maximè Infantes ægrotantes nihil quicquam obstrepent ad Diagnosin luculentam, nisi quod querulis vagitibus, & proterviæ incerto idomate, possimus expiscari; quapropter Medici non pauci nominis amplissimi, palàm sunt nobis aliquando professi, se Pueris ægrotis, ac præsertim recens natis visendis advocatos, invitâ quidem Minervâ, tanquam ad Mysterium nescio quod evolvendum, aut insanabilem aliquem affectum sanandum, plumbeis pedibus accedere solitos. Minimè dubium est, ægritudinum

dinum Puerilium Curationem exquisitam perinde nobis exoptandam, ac aliud quidquam quod in Medicâ Arte hætenus deficere videtur. Nec modò viri opulenti, qui terrarum & latifundiorum amplissimorum Hæredes aut desiderant, aut fospites conservare volunt, in hæc re plurimum ponunt, verùm & parentes universi ^{suorum} ferè invincibili erga sobolem suam exardescunt, atque in tutelam eorum tanquam propriam suspirant. Quamobrem si facem utut exiguam detur accendere, quâ aliî egregiis animi dotibus ornati opus hoc rude & imperfectum limato suo ingenio perpoliant, ac magis absolutum reddant, incepti neutiquam prænitebit, & boni id ego consulam.

Quisquis igitur Infantum minimorum symptomata, quæ manifestò se produnt, diligenter expendet, qui crasin eorum molliculam, simplicissimam diætam attentè considerabit, non ita difficile pensum hoc fore comperiet ut falsâ imaginatione ductus priùs sit autumatus. Etenim

asserere non verebor morbos illius ætatis genere paucissimos esse, & gradu tantum differre; imò curationem puerorum multò tutiorem ac faciliorem, quàm virorum & mulierum.

Inter *Ætates*, ut senilis alterationem qualemcunque in melius ægerimè sustinet, propter partium omnium solidarum siccitatem & durtitem, atque saxeam ferè temperiem, ita mollities juvenilis, & tantum non mucilaginosa teneritudo alterationibus omnimodis recipiendis proculdubio apta nata est. Siccus utique est Senex iis omnino in partibus, quibus Infans humore excellit: nimirum ossibus, membranis, ligamentis, arteriis, venis, nervis, & ipsis carnibus; quandoquidem vel ossa Infantum Cartilagines potius dici mereantur; cumque humido tam primigenio quàm ascititio adeò abundant, adeò mollia & fluxibilia sint eorum corpuscula, ejusmodi Temperamentum omnium humidissimum est ritè statuendum.

Et

Et quemadmodum temperies puerorum Humidissima est, haudquaquam vereor pronunciare, morbos eorum universos ejusdem generis esse, ab unâ eâdemque Causâ produci; quodque prout partes corporis diversæ, sint superiores sint inferiores, hæc vel illâ ægritudine affici solent, prout nempe Ventriculus, Intestina, Pulmones, Caput, & Nervi, maximè urgentur, aut malè se habent, idem reverà morbus quamplurima nomina sortiatur.

In quâ assertionem, nè Paradoxon inconconsultò sustinere videar, Hippocratem ipsum, libro de Flatibus, de unâ eâdemque universâ morborum Causâ differentem audiamus. *Τὸν δὲ νόσων ἀναισίων, &c. Morborum omnium unus & idem modus est. Locus verò ipse eorum differentiam facit. Quare videntur quidem morbi nihil simile habere, propter diversitatem scilicet locorum, quàm sit tamen una morborum omnium species, & causa eadem.*

Quocircà si humidi puerilis naturam paulùm examinemus, id in nullam aliam Putredinem, nisi Acescentem, degenerare aptum, liquidò constabit. Quemcunque enim affectum pati deprehenduntur Infantes, hoc vel illo nomine insignitum, rarò aut nunquam eis deesse fæces Acidum redolentes, & maximè ab initio Ructuum Acidorum copiam, observare potui. Rursùm liquores fermè omnes in putredinem tendentes, Acidorem ante omnia contrahere solent. Imò lac ipsum, proprium tenellæ ætatis pabulum, si aliquantò diutiùs asservetur, ultrò coacescit, & ad ignem sine acido quocunque instillato spontè coagulatur. Porrò symptomata Infantum singula Acido, ut parenti legitimo, ortum suum debent.

Addatur his tonus sanguinis debiliior, & crasis nimium infirma, ita ut spiritus in eodem hospitantes nondùm eò prædominii devenerint, ut functiones aut munia sua debitè obire, aut quoscunque humorum motus ir-

regu-

INFANTUM. 7

regulares à causis vel externis vel internis suscitatos possint ipsi vi propriâ componere. Liquor nempè vitalis, Musti in morem, priusquam ad debitam *axm* exaltatus, in Acorem præternaturalem facillimè degenerat; neque idem tamen ità difficulter, tempestivâ artis ope, in ordinem redigitur.

Infantem intelligimus non modo strictiori sensu, cum *Galeno*, unicum mensem natum, aut bimestrem, aut ad summum trimestrem, verùm etiâ latius (uti vulgò fit) puerulum paulo provectiorem, nempè ad quartum usque annum. Pueri nomine complector deinceps ad annum decimum quartum. Quò minor autem natu est, qui malè valet, eò faciliorem fore morbi alicujus gravioris eliminationem, cùm experientiâ multiplici, tùm ratione ipsâ suffragante, edoctus constanter affirmo. Etenim in humido quàm in sicco, in molli quàm in duro, quælibet impressio, sive sit bona, sive mala, citiùs perficitur, tametsi in sicco, atque duro, eadem semel paracta diutiùs quidem

B 4 immo-

immoretur. Facillimè in morbos dilabuntur Infantes, & nisi imperitiùs tractentur, facillimè in sanitatem restituantur.

Diagnosìs affectuum puerilium non ab ipsorum narratione, non tam ab explorato pulsu, neque ab urinæ curioso examine, quàm à nutricum & muliercularum iis assidentium responsis est extorquenda. Norunt fœminæ an Nauseâ & Vomitu, & quamdiu laborârint; an lac vel cibum coagulatum rejecerint; an importuni vagitus, Vigiliæ, & inquietudo, Torminibus ventris eos exeruciari indicârint; an Ructus Acidi, vel singultus emittantur; an Tussis adsit; an sedes vel pauciores quàm par est, vel frequentiores fuerint, quo colore demum inficiantur, an albidæ, viridescentes, vel bile sint admodum saturatæ. Norunt an siti præternaturali, atque adeò Febre detineantur; an ulcuscula in ore (Aphthæ dictæ) latè serpent, atque inter cibandum molestias creent. Percontanti respondébunt, an insultus membrorum
Epi.

INFANTUM. 9

Epileptici dicti, majores vel minores, diuturniores aut breviores, repetiti vel rariores, puerilia corpora jam corripuerint; an Dentitionis sit tempus quo malè se habent; denique an quid alicujus momenti, sive sit Tumor abdominis, aut alterius partis, sive Exanthemata qualiacunque aut Pustulæ, vel Color Ictericus, aut Phlegmonodes, instar Rosæ quam dicunt, extra sese prodant. Reliqua ad speculationem subtilem, quàm ad Praxin, mihi quidem videntur magis attinere.

Incertæ verò diagnosis (quæ nunc apud plures obtinet) querela non tam à symptomatum defectu, quàm à præposterâ ac ineptâ medendi ratione ortum suum duxisse videtur. Sub hoc enim prætextu & velo Medici ignorantiam & errores suos quoquo modo celare contendunt. Neque excogitare possum, quâ ratione summum numen omnia gubernans & prospiciens, & in miros agendi ordines res quasque optimè disponens, quodque ipsis bestiis, & insectis omnium vilissimis nativam quandam & suf-

sufficientem sese conservandi sagacitatem communicare dignatum est, quorsum inquam, humani generis Gynecæo æquam & idoneam conservationis rationem voluerit deficere, quæ in aliis universis tutandis suppetit.

Quod ad Pulsum puerorum attinet, is naturaliter quidem, aut levissimâ quâvis ex causâ est creberrimus, ut quodammodo febricitari nunquam non videantur. Præterea, istâ morum proterviâ juniores ferè omnes sunt præditi, ut carpum eodem situ vix momento plerique sustineant ad pulsum attrectandum. Denique sunt totidem quæ eorum Pulsum accelerant, vel aliàs immutent, ut sententia exindè lata sit ut plurimum fallax futura.

Urinæ puerorum sanitate rectâ gaudentium sunt crassissimæ, ut si inspiciat curiosus quispiam hujus rei nescius, affectum quempiam graviolem subolebit, cum interim valetudine jam fruantur secundissimâ. Infantum urinâ
unâ

INFANTUM. 11

unà cum facibus inter pannos continuo redditur, atque excoriandis suis femoribus quàm profundo hariolatoris examini potiùs infervit.

Ut morbos eorum rectiùs investigemus, Causæ Procatarticæ notitia non est in totum prætereunda. Ea autem potissimùm refertur ad dispositionem tam maternam quàm paternam, quâ principia prolifica tum temporis constabant, cum Conceptus ipse primùm transigeretur, ac deinde ad illud alimenti genus quod in utero materno vitæ & motûs stamina inchoantibus, per umbilicum, vel etiam poros carnis, nè dicam cutis, tunc apertissimos transmissum fuerit ad nutritionem debitam fœtui præbendam.

Nemo est qui inficiàs ibit, morbos dari Hæreditarios, à parentum altero prognatos: qui dubitet, quin Arthritis, Epilepsia, Calculus, Phthisis, &c. à fonte paterno in filiolos nonnunquam profluant. Integræ familiæ ex eadem prosapia oriundæ, sæpè eodem

dem morbi genere vitam claudunt. Scilicet semen prolificum sæpè diathesin morbosam fœtui adedò clavo trabali infigit, ut nullâ unquam arte vel industriâ in posterum amoveri queat.

Ego verò Hæreditariæ labis pueros ab ortu inficientis nullam existimo causam frequentiore, quàm quæ à matre in utero gestante participari solet. Prægnantes enim mulieres mille erroribus in victu sunt pronæ, mille casibus fortuitis expositæ, quibus vel terrefactæ, vel aliàs læsæ, injurias indelebiles fœtui à tenerrimis unguiculis sæpè sæpius communicant. Quàm absurdis enim desideriis urgentur Prægnantes! Hæc carbones, illa gypsum, tertia cineres devorat, inque summis deliciis habent; hæc carnes, illa pisces crudos comedet; imò non desuere quarum appetitus adedò enormiter fuit depravatus, ut nullum edulium eas reficere poterit, nisi quod ex corporis humani parte aliquâ callosâ constaret. Quinetiam quanta imaginationis vis in Gravidis pollet,

pollet, quot portenta produxit! Maculas omnis generis fœtibus impressas unusquisque in viâ quotidie conspicit. Atque si historias Gravidarum admirabiles ubicunque colligere esset animus, hoc est, si sub umbrâ eruditionis copiosæ memet tanquam insatiabilem librorum helluonem magno-perè venditarem, locus est jam à cæpto doctè deflectere, & in amplum campum, utut alienum, expatiari. Sed malim institutum rectà prosequi, & brevitati studere, quàm plurimis verborum ambagibus, atque Autorum diu, tritorum citationibus ineptis, scientiæ falsò sic dictæ ostentationem facere. Semper ratus Doctiorem reverà esse, qui de re unâ aut alterâ ex proprio penu scit verum pronunciare, quàm qui mille autorum litigantium sententias, indiculorum peritissimus, novit congregare.

Genitrices istæ, quæ in hosce appetitus depravati effectus magis sunt proclives, eam labem fœtui inurunt, quæ non nisi temporis medicantis ope in solidum est eluenda. Paupercule,
quarum

quarum animos à Melancholiâ detinet labor, vel ministerium aliquod quotidianum, & quarum victus tenuior est & simplex, depravationes recensitas minimè omnium experiuntur. Præ cæteris Hystericæ mulieres (quibus annumerare jàm possumus longè majorem partem earum quæ cuticulam lautiùs curant, atque otio liquescunt, & quarum sanguis lento torpore perindè coæscit, ac stagnantes aquæ putredinem subeunt) diathesin morbosam fœtui unà cum primis naturæ rudimentis nunquam non communicant. Siquidem *mali corvi malum*, ut aiunt, *ovum*.

In cæteris animalibus innata generis bonitas proli certissimè transferitur, partim quia victus eorum simplicissimus est, & partim, idque potissimum, quia mas naturæ leges inviolatas universim servat, neque est piaculi istius reus, ut gravitanti fæmellæ se unquam commiscere voluerit, postquam sive odore, sive instinctu suo admodum sagaci, nè dicam Rationali, fæmellam utero ingravescere

INFANTUM. 15

vescere suboleverit. Atverò genus Humanum (cujus Ratio intumescens plerumque dictat cristas in sublime erigere, & præ se brutum omne semper aspernari) quovis hirco ferè salacius, indomitam suam libidinem adeò nescit gubernare, ut à primâ conceptione ad ipsum parturiendi momentum, sæminam vix desinat importuniùs exagitare. Hinc viri torosi & vegeti prolem valetudinariam non rarò progignunt. Hinc an-nosi sènes, scilicet ab effrænatis amplexibus (benigno Naturæ favore) jampridem emancipati, liberos rectiùs valentes ex effæto suo semine plùs semel procreant,quàm juvenes utcun-que strenui, atque æstu Venereo fla-grantissimi solent.

Post causam Procatarteticam prædictam à principiorum generationis conditione ac statu deducendam, aut à matre gravidâ plurimùm pendentem, Causæ eorum affectus propiùs respicientes ad quatuor Capita referri possunt. 1. Ad frigus susceptum. 2. Ad lac Nutricis nimis crassum. 3. Ad car-nis

nis deglutionem præmaturam. Et

4. Ad insanam matercularum, ac nutricum plerarumque indulgentiam, in pitissatione vini, aut liquoris alicujus spirituosi, suis infantibus non raro permittendâ.

Et primò frigus ab iis facillimè susceptum, idque frequentè ab aère vespertino, viam sæpissimè sternit affectibus febrilibus, quibuscum jactari solent Infantes. Quandoquidem nullo naturali vestitu, prout cætera animalia, matris utero nudi prodeant, Ratio, vel potius Natura statim dicat, sobolem aded destitutam ope propriâ, alienam magis necessariò requirere, atque involucris admodum calidis indestinenter committendam. Præterea aeris mutabilitas, & continua vicissitudo nunc caloris, nunc frigoris, apud nos se invicem excipientium, apertè monent, nos cunctos maximè sollicitos esse oportere in protelandis aeris injuriis. Quò tenerior enim est alicujus, etiam adulti, natura, eò magis subjicitur externis aeris impressionibus. Verùm tenera
rima

rima om̃pium & molliſſima eſt Infantum craſis; & niſi ſumma adhibetur cura in veſtimentis adaptandis, non ſplendidis & ſumptuoſis, ſed calidis, atque ætati idoneis (idque po- tiſſimum in pueris honeſtè natis) morborum inſultus veſpertino frigori debitos non diu effugere poſſunt. Atque amiſtus exquiſita ratio (quic- quid contrà obſtrepent athletici non- nulli) ſingulis ætatibus ita neceſſaria videtur, ut qui valetudine minùs fir- mæ per totam vitam divexantur (in quantum mihi obſervare licuit) ut- plurimum ſpiritum diutiùs ducant, & frequentius in ſenectutem vergant, quàm qui ſanguineo, carnoſo, & tem- peramento robuſtiſſimo, hoc eſt, op- timo ſunt naturæ præditi. Quod ni- hilo magis quàm ſummæ veſtimen- torum iſtis curæ, his incuriæ, meritò aſcribendum eſt.

2. Nutricis lac magis craſſum. Etenim ſi nutrix vino, aut poculis ſpirituofis ebibendis dedita ſit, lac ſuum repentè flammis ſuccenditur, & per mammæ ignes ferè inextin- guibiles

guibiles lactentibus facile transmittuntur; sin eadem mariti amplexus intempestivos, durante lactationis tempore, lascivior admittat, menses ex coitu irritari solent, & propterea lac corrumpitur, & coalescit, atque alioſum derivatâ lactis materiâ ipsum ſenſim diminuitur, ac ſtrigofus infans victu incongruo aliquamdiu laeſſitis multoties eſecatur. Si denique nutrix hyſterica ſit, hoc eſt, teneriori & delicatulo temperamento prædita, utut caſta ſit, ac ſobria, tamen lac degener, & craſſius tandem aliquando ex ipſâ tempeſtie eſt evaſurum. Quanto igitur discrimine verſatur univerſum lactantium genus! In quâ lubrico exponitur prolis innoctiæ ſalus! Mehereculè ex hac, & cauſis illicò recenſendis fieri ſolet, quòd pagorum in viciniâ Londini campanæ funebres ſerè ſemper ſonare audiantur, ob infantem aliquem Nutricis errores immeritò luentem, ac non aliâ de cauſâ fato jam defunctum quàm quòd nutricem nactus ſit minùs ſobriam, immundam, protervam, aut morum turpitudine aliquâ coſequutam.

Quin-

Quinetiam ex iisdem causis pendebat observatio, quam nos ita pridem fecit fide dignus Theologus, Parochiæ dictæ *Haies* duodecim mille passibus à *Londino* Rector, qui cum animi dolore gravissimo mihi narrabat, suam Parochiam limitum spatio, & numero incolarum non parvam, atque in aere admodum salubri sitam, fuisse sub primum ejus adventum Infantibus lactentibus quaquaversus repletam, & nihilominus intra spatium unius anni se universos (duobus tantum exceptis, & unico suo libero, quem parum firmum curæ meæ, ex quo primum natus est, non inauspicato committebat) tumulto mandasse, nec non eundem numerum Infantulorum statim bis suppletum (pro more nutricum mercedi soli inhiantium) ex urbe per totum terrarum orbem fortè maximâ, & semper inexhaustâ, se eodem isto anno terræ parenti ante diem reddidisse.

Ad hæc crassities lactis, undecunque nata, non potest non secum trahere

diversi generis incommoda, cum infantum corpora præ omnibus aliis continuò fluida esse debeant, cum ductus tenuissimi chylo transferendo destinati sint apertè conservandi, cum denique crassities ipsa alimenti præternaturalis ex adverso sit naturæ infantum fluidissimæ, atque obstructionibus primarum viarum quibuscunque locum præbeat.

3. Ad præmaturam carniū, ne dicam esum, sed deglutitionem. Est autem res perquam admirabilis, quòd matres infantes suos victu prorsus incongruo & omnifariam improprio, penitus jugulare non vereantur, quos tamen ita perditè amant, ut ipsorum amore planè insanire conspiciantur. Quis enim seriò existimet carniū tenacem substantiam infantibus tenellis commodam fore, qui nullos adhuc dentes ad masticandum extrusos, vel siqui fortè extrudantur, minimè firmos habent ad opus masticationis quadantenus peragendum? Quisnam ingenii acumine leviter prompto donatus, luxum virilis & insigniter robustæ ætatis, tener-

INFANTUM. 21

tenerrimæ & simplicissimæ, ac viribus maximè infirmis præditæ, quomodocunque convenire pronunciarit?

In omnibus ætatibus Diætæ ratio non est admodum negligenda, sed quia juniorum temperamentum injurias ex eâ parte inflictas facillimè omnium suscipit, atque vires affectibus resistendis impares habet, ideo cautelâ diligentiori iis opus est ad istiusmodi errores præveniendos. Ingluvies enim carnis præmaturè ingestæ Cruditatum est feracissima, quæ voraci huic ætatulæ ferè inseparabiles. Alimentum crudeum & indigestum humorum putredinem necessariò progignit; ex quâ putredine non solum lumbrici generantur, verùm etiam symptomata diversa, & gravissima, eaque valdè anomala, quibus miselli intabescunt, sæpissimè pendent.

Hic obiter animadvertam, quòd cruditates infantum ex abundanti quotidie accumulentur, eò quòd nutrices ferè omnes statim ab usu victûs, qualiscunque is sit, eos obdormire nunquam non permittant.

4. Ad pitiffationem vini, aut liquorum spiritibus abundantium imprudenter concessam. Hæc etiam Causa, sicut & præcedens, ad fatuam matercularum indulgentiam est referenda. Scilicet augurantur, ea quæ ipsis bona & jucunda, & quæ cor suum sollicitudine oppressum exhilarare solent, neutiquam posse infantibus suis in vitium vertere. Quasi verò eadem caliga omnibus pedibus aptari, quasi crepundia viris, virilia puerulis accommodari poterint! Meherculè bonæ istæ mulieres non satis animadvertunt, quàm dura ac tenacia sint ipsarum tergora, & quàm molles & teneræ juniorum pelliculæ; nequaquam recordantur, quòd alterius alimentum (ut dici solet) fuerit nonnunquam alterius venenum; denique ex animo tollunt, quòd ipsarum stomachus sermè oblatrans non nisi bovinâ quandoque satietur, cùm appetitus horum languens, & debilissimus, panatellæ ægrè digerendæ vix sufficiat.

Quo

Quò propius verò ad senectutem quisque vergit, eò magis illi vinà convenire solent. Quandoquidem calor senum languidus succendiculis spirituosus planè indigeat, quæ ex vino copiosè suppeditantur, ad naturalis sui caloris tùm conservationem tùm incrementum. Quapropter infantum naturæ, utpotè à senili longissimè dissitæ, vinum est maximè alienum, quorum nervi omnes debilissimi eo facilè franguntur, & quorum tenera corpuscula subtili calore vini aut sensim colliquantur, aut in flammæ febri-les præcipitanter ruunt.

Sunt qui vini usum minimis indulgere volunt, eò quòd carnibus ità præmaturè vescantur. Nempè coctionem Cruditatum, quibus carnavori infantes sunt proculdubiò obnoxii, plurimùm promoverè vel in hac ætate vinum apud illos censetur. Verùm an error unus sit altero emendandus, an verò uterque potiùs non sit aufugiendus, non tam pluribus disceptabo, quàm observationi eorum

trudam, qui infantes pauperiorum victu simplici ac sobrio necessario enutritos, cum iis divitum & luxu semper gaudentium inter se conferrent.

Sanè vina omnis generis paulò liberalius ingesta, quemadmodum & liquores quilibet alii spiritibus referti, fermentum naturale ventriculi Puerorum destruunt, appetitum prosterunt, tunicas ventriculi comburunt, nec non eas, instar pergameni coràm igne nimis arefacti, corrugant; sed & tunicam nerveam (quod maximi in hoc casu est momenti) summo-perè lædunt, atque mediante hâc tunicâ universos corporis nervos labefactant, & spiritus animales in omnimodam confusionem certocertius adigunt. Quod minùs omnium teneram hanc ætatem lædit est vinum album, utpotè à Veteribus Frigidum appellatum, non verò absolutè frigidum, sed comparatè ad vina alia, sive sint rubra, sive colore fulva aut flavescentia. *Galenus* autem pueros nè gustare quidem vinum, rigidè imperavit.

Omnes

Omnes Causæ ægritudinum infantilium Antecedentes, & mediata, quotcunque reverà fuerint, aut excogitari poterint, in unâ causâ Proximâ & immediatâ tandem coalescunt, nimirum in Acidò longè latèque præpolenti.

Historia igitur affectuum graviorum, quibus plerumque corripuntur Infantes hoc se modo ferè habet :

Ventriculus ipsorum, à quâcunque causâ id primariò pendet, in Acidam intemperiem nunquam non facessit, undè fit quòd alimentum suum omne nequaquam in homogeneam chyli substantiam ritè conteratur, verum in lac quoddam coagulatum, Anglicè, *a Possèet*, continuò transiat. Inæqualis ista Chyli, aut nutrimenti conditio, Aciditati prædominanti jugiter nitens, Nauseam, & Vomitiones, & Ructus acidum redolentes, præ aliis omnibus parit. Si diutiùs res protrahatur, paulatim magis magisque impallescent, nec non quippiam flavescentis

scensis aut viridescentis coloris admixtum decolor vultus ostendit. Tùm flatibus intumescit ventriculus, atque eruptiones flatulentæ fursùm feruntur. Interim Pustula Rubra una, aut altera (certissimum Acidi redundantis signum) cuticulâ exurgit, in superiori aliquâ corporis parte, nunc scilicet in genâ utrâvis, nunc in mento, nunc fronte, aut in colli regione, aut quandoque inferiùs; atque infans indies in deterius vergit. Sed & idem Anhelat, & cum stertore aures astantium feriente nonnunquam spiritum dueit; quo quidem symptomate semper laborare deprehenditur (maximè si carnosior sit) quoties morbus in Acutorum partes transit. Porro tussiculâ levi, eâque siccâ, & nonnunquam suffocativâ, sæpiùs urgetur: Siccâ quidem tussi ob acrimoniam humorum ramulos asperæ arteriæ valdè sensiles continuò vellientem; suffocativâ autem propter bronchia pulmonum serositatibus in ea depluentibus, neque exitum invenientibus, gravissimè onusta. Quinetiam quia nervosi generis debilitatem
maxi-

maximam habent, atque mollitie temperiei summâ ac delicatulâ sunt donati, idè vim tussendi molestissimam ferre nequeunt, atque agitationi pectoris violentæ, quasi suffocati, & nigricantes facie, ferè succumbunt. Sin coagulationes præfatæ ex ventriculo in intestina (quod sæpissimè fit) mox descendant, nunc Tormina ventris, nunc Dejectiones alvi Viridescentes, nunc verò Diarrheas violentissimas producant. Dum verò in ventre inferiore agitur tragædia, vel Torminum dolor ingens Febrim Acutissimam accendit, quæ minùs peritè tractata plerisque infantibus vitam eripere solet; vel dolor aliquantùm mitior, & curationi qualicunque imperitæ fortè cedens, in tumorem abdominis duriusculum sæpè definit, qui in nonnullis aut Rachitidi, aut Scrophulis producendis commodè inservit. Gelatina quædam tremula (proxima lumbricis generandis materia) nunc albidior, nunc fusci aut flavescens coloris, nunc viridi juncta, nonnunquam spontè, sed sæpius à rectâ medicamentorum operatione, unâ cum fæcibus

fæcibus excernitur. Fricant interim. Infantes sæpiſſimè ſuas nares, quod non modò præſentibus Lumbricis contingit (ut mulieres vulgò credunt) verùm & in unâquâque Febre, quæ ab humorum corruptelâ exoritur ; acrimonia enim humorum ſurſum lata ſenſiles Narium membranas, tùm in Acutis, tùm in Chronicis affectibus plerisque, tamque in Adultis quàm Junioribus, vellicare aut pun gere ſolet. Tormina ventris memorata Vigiliæ, inquietudines, querimonias, aut ejulatus noctes dieſque effi cere ſolent, quibus quoquo modo compeſcendis Nutrix toties quoties mammas lactenti admovet, quò induciæ moleſto ſuo officio aliquantiſper interponi poterint. Cæterùm ſi Nutricula rerum domesticarum omnium penuriâ laboret, atque idcirco infantem ſurdo aeri ejulantem ſubindè relinquare cogatur, vel ſi ea mercedi ſoli inhians (ut nonnunquam fit) nullâ commiſeratione verſus plorantem teneatur, ille Herniâ Intesti nali, aut Omentali, ad plures sæpè annos perſeſeſcente vulgò detinetur. Porro

lac vel cibus omnis (durantibus sc. Torminibus) minùs rectè concoquitur, magisque acelcit & coagulatur, Febricula sensim exoritur, sitis intenditur, artus omnes flaccidi fiunt, collum non sustinet capitis onus, atque tenellus magis magisque debilis quotidie existit. Utque coronis huic miseræ ægritudini tandem imponatur, Motus Convulsivi, aut membrorum subsultus* debilissimo superveniunt : Et cùm Nervi nullam ulteriorem vim musculis cordis commovendis, & sanguini per arterias (Circulationis lege) protrudendo relictam habeant, albedines oculorum ad Cœlos (proprium innocentiae nullatenus violatæ domicilium) naturâ sursùm feruntur, atque infans brevem vitæ curriculum immaturè conficit, antequam recta ratio edocuerit, quàm sit reverà miserum in rerum naturâ diutiùs versari.

Si Dentitionis sit tempus, quo malè valent, plerisque symptomatum prædictorum cruciari solent, atque insuper Aphthæ, ulcera oris, caliditatis ferè igneæ, (crusta quasi inalbescentis) quæ ante Dentitionem ab ortu
primo

primo sæpissimè adveniunt, & nonnunquam ferius, sed quæ hoc potissimum tempore prædominium habent, os totum adeò interdum exulcerabunt, ut nec mammas ipsas quantumlibet dilectas, neque cochleare queat sine molestia & aversione admittere os ipsorum tenerrium, & quaquaversus exulceratum.

Addam quòd, ore Infantum Aphthis multum sauciato, sæpè accidat, ut neque vagitum aliquot diebus emittere, neque lacrymam ex oculis destillare poterint, quamvis oris teneritudine summâ, & calore intenso, nec non cæteris pluribus febrim comitantibus malis, miserrimè excruciantur. Atque idcirco iis rem benè augurari soleo, cum ex mutis in clamorosos illi vertantur, cumque sub exitum morbi fletu & plangore tota domus compleatur.

Pueri natu paulò majores Febrilibus symptomatis tentari, de Capite affecto, plerumque conqueruntur, cuiusmodi Dolorem rarius Idiopathicum,

cum, sed ut plurimum sympathet-
cum esse, nimirum ex Ventriculi &
inferiorum partium dyscrasia pen-
dentem, verisimillimum quidem vi-
detur.

Quodd universa hæc, & consimi-
lia Symptomata immediate proveni-
ant ab alimenti nimia coagulatione,
aut incrassatione, eaque longè majori,
quàm quæ Infantum naturæ quomo-
docunque convenit, quorum ductus
omnes fluidissimi necessario debent
esse; quoddque istiusmodi coagulatio
aut cuiuspiam aciditatis gradui jugiter
innitatur, aut saltem exinde proficif-
catur multò satpius quàm ab aliâ qua-
vis causâ, luculentissimè constabit,
siquæ sensibus ipsis, aut demùm Cu-
rationi (quæ Acidum obtundentibus,
& Coagulationes solventibus optimè
instituitur) fides certò adhiberi pos-
sit.

Frequentes Vomitiones gelatinæ
tenacis, aut pituitæ cuiusdam viscidæ
& coagulatae, ejusdemque nonnun-
quam viridis, cum vehementiùs ægro-
tent;

tent; anhelitus eorum sæpenumerò acidum redolens, sunt res sensibus admodum manifestæ.

Quòd viridis fæcum color acido bili admixto se prorsus debeat, observationi planè sensibili illorum, qui experiri amant colorum in viridem mutationes aceto & spiritibus acidis perficiendas, evidentissimè apparebit. Præterea odor dejectionum viridium nunquam non curatricibus acidiusculus appellatus idem dilucidè demonstrat.

Torminum dolor immanis in ventre inferiore, atque una pallor faciei insignis, humorum acidorum prædominium apertè confirmant. Porro quandocunque diris cruciatibus pueruli torquentur, utut sanguineo priùs, & florido corporis temperamento fuerint donati, tamen tùm temporis summè impallescent, nisi quòd generum rubore, eoque in pallidum facile ac citò redeunte, subindè soleant per-

Hic

Hic obiter adnotabo, quod honorem (siquis sit) Novæ Hypotheseos inveniendæ nullatenus ambiam, neque si Hypothesin aut uspiam excogitaverim, aut quoquo modo stabiliverim, mei esse ducam, omnimoda argumenta invitâ quidem naturâ (ut moris est) cogere, ut dictæ Hypotheseos veritati fidem faciant. Res siquidem primaria Medicæ Artis, & quæ humani generis salutis unicè inservit, in tali morborum dignotione versatur, qualis Experienciâ & Curatione ipsâ tum fundatur, tum corroboratur. Reliqua enim quæcunque *Φαινομένων* explicatio, quantumvis docta & subtilis habeatur, Sophistam acutum, aut Philosophum improprie sic dictum, vel ingenium promptissimum non rarè ostentare potest; sed Medicum reverâ peritum, atque Arte suâ præstantem, haudquaquam denuntiabit. Etenim omnes istæ perbellæ speculationes, & juniorum animis lascivientibus (perindè ac Poetici volatus) semper admirabiles, sæpissimè nuspiam existunt, nisi in ipsâ

D

Inven-

Inventoris phantasiâ ; atque etiam ab iis, qui Praxi Medicâ minus omnium sæliciter valent, haud raro solent excogitari. Atverò Ideæ Morborum solidæ ac veræ nunquam rectè ediscuntur, nec earundem veritas nisi in ipsâ Praxi aut dijudicatur, aut probatur.

Scio quàm obnoxia, & fortasse non immerito, animadversoribus videatur hæcce notio Acidi à nobis existimati in omnibus Puerorum affectibus insignioribus prædominium habere. Neque tamen disceptabo, nimius in hæc re, an singulæ Aciditatis notæ, quascunque homines nasutuli, altercationibus gaudentes, aut negotiis vacui, possunt comminisci, Acido illi, quod in ventriculo Puerorum dominari sustineo, ad unguem quadrent. Votis meis abundè sufficiet (utut in perpoliendâ notione minus perfectè laborem) si ita sælix fuerim, ut Curationis methodum efficaciorē, ac certiorē eā quæ hætenus passim obrinuit (quod lubens quidem relinquo iis, qui veritatem dictorum expe-

INFANTUM 35

experiri volunt, determinandum)
tandem indigitare valeam.

Nihilominus non præteribo quæ
Medicorum omnium facile Princeps,
Hippocrates, de Causis morborum
paulo fusiùs explicat in libro *de ve-*
teri Medicinâ: Ut scilicet penitus
evincat, Morbos universos non pri-
mis, at secundis qualitatibus originem
suam debere. Verba igitur sua sic
se habent: *Οὐ γὰρ τὸ ζεεῖν, ἢ τὸ ψυεῖν,*
ἢ τὸ διεγχεῖν, &c. Non sicco, neque hu-
mido, neque calido, neque frigido, ne-
que horum quoquam hominem lædi ex-
istimârunt (nempè veterum Medi-
corum præclarissimi) neque horum
aliquo ei opus esse. Sed quod in uno-
quoque potentius esset, & suprà natu-
ram humanam, adeò ut ab eâ superari
non possit, id lædere censuerunt, &
tollere conati sunt. Est autem valen-
tissimum inter dulcia dulcissimum, in-
ter amara amarissimum, inter acida
acidissimum, & quod in re quâque sum-
mum est. Hæc enim in homine inesse,
eique nocere videbant. In homine nam-
que inest & amarum, & salsum, &
D 2 dulce,

dulce, & acidum, & acerbum, & insipidum, aliaque infinita, quæ pro copiâ & viribus varias habent facultates. Et hæc quidem mixtione, & mutuâ inter se contemperatione, neque cernuntur, neque quenquam molestiâ afficiunt. At ubi horum quidpiam secretum fuerit, & per se extiterit, tunc & conspicuum fit, & hominem molestiâ afficit. Quin & ex cibis qui minimè nobis conveniunt, & qui in corpus ingesti hominem lædunt, horum unusquisque aut amarus est & minimè temperatus, aut salsus, aut acidus, aut alio aliquo modo intemperatus & vehemens, ideòque perturbationem in corpore efficiunt. Et postea, 'Ου δὲ τὸ θερμὸν ἐστὶ τὸ πλεονάζον διὰ τὸν ἑαυτοῦ ἕρπον, &c. Neque enim est calidum, quod magnam vim habet, sed ipsum quatenus acerbum, & insipidum, aliaque de quibus dixi. Rursum, 'Ου διὰ τὸ θερμὸν ἀπλῶς, Non propter calidum simpliciter homines febricitant, neque ipsum solum affectionis causa est, sed est & amarum & calidum idem, & calidum ac acidum, & salsum ac calidum, & alia infinita; ac rursus frigidum aliis facultatibus conjunctum, &c. Ex

Ex his, & quamplurimis ejusmodi aliis in libro prædicto fusiùs explicatis, liquidum est, nostrum Divinum Senem, sapientiâ Medicâ omnibus aliis prælucentem, pro certo determinâsse, quòd secundæ illæ qualitates, nimirum aciditas, amaritudo, falsedo, & consimiles, symptomatis caloris aut frigoris conjunctæ, sint ut Causæ morborum principes & efficientes, præcipuè considerandæ. Et proinde addere nullus dubitabo, quòd naturaliter sequatur, Curationem ipsam non tam ad calorem frigido extinguendum quàm ad aciditatem obtundendam, quemadmodum & amarum alterandum, falsum contemperandum, crassos humores incidendos, tenues & nimis fluxos compactiores reddendos, asperos leniendos, ac denique obstructos corporis ductus aperiendos atque infarctu liberandos, imprimis dirigi oportere.

Verùm antequam *Curationem* ipsam aggrediar, operæ pretium fortè videbitur aliquid loco *Prognostici*,

stici, ut usu comparatum est, præmittere.

Prognosis, autem prout mihi videtur, potius pendet ab ipsâ Curationis methodo, rectâ vel secus factâ, ut & à Nutriculæ moribus, an scilicet sibi nimum placeat, atque *sola sapiat* (quæ, proh dolor! mœstissima est consideratio) an verò morigera sit, &, quæ in mandatis habet, fideliter exequatur, quàm ab infantum ac puerorum ægritudinibus ipsis. Leves enim ex se sunt puerulorum febriculæ, neque tam exardet, aut efflagrat eorum calor febrilis, quàm suo modo paulum intendi rectius dicatur; nisi cum Ars inepta Cardiacis igneis & spirituosus nitens, auspiciis admodum finistris, in auxilium advocetur.

Corpulenti & obesi infantes, pituitâ diffuentes, verticis regionem mollem (pulpæ adinstar tremulæ) & apertam quam dicunt, Anglice *an open Mould*, ab anteriori ad Posteriorem Cranii Saturam perpæpè excurrentem diutiùs retinentes, Rachitidi,

INFANTUM. 39

tidi, Tussi Convulsivæ, Aphthis difficulter cedentibus, ac tandem Scrophulis, maximè sunt obnoxii.

Macilenti & strigosi sunt omnium tenerrimi, acerrimo calore adurantur, & in febres pessimi moris, hoc est, summè inflammatorias (pro ratione ætatlæ) & nervoso generi adversas, sunt ut plurimum proclives.

Pueri ex matribus hysteris, teneris, morbosis, fructus horarios aut acetaria (tempore gestationis) continuò devorantibus, aut acida & acerbata quæcunque tunc temporis percipientibus, aut ex iis quæ sunt ventricolæ, ac mera abdominis mancipia, aut denique in quibus appetitus insigniter depravati, cujuscunque fuerint generis, regnare solent, hisce inquam parentibus orti, è gravi aliquo morbo difficiliùs convalescunt.

Quicunque alvo sunt laxiore præditi, meliùs sese habent, quàm qui astrictâ.

Tempeſtas verna, atque æſtiva, Febribus citò propulſandis maximè omnium favent, minimè verò tempus autumnale aut hyemale.

A medio menſis Julii ad medium Septembrem Tormina infantibus Epidemica (utpotè quorum vires æſtus tempeſtatis annuus tunc penitùs exhaurire ſolet) adeò quotannis increbſcunt, ut plures tenelli uniço menſe, quàm tribus vel quatuor aliis menſibus mitioribus, tùm temporis extinguantur.

Convulſiones, aut ſaltem membrorum ſubſultus, tenellos hâc vell illâ ægritudine aliquamdiu debilitatos, aut regimine calidiori paulò plùs incenſos, coronidis loco, ad finem miſeriarum, quibus excruciatì ſunt, ut plurimùm perducunt.

Quod ad *Infantilium affectuum Curationem* attinet, nullus (quod ſcio) omnium Autorum, qui de hiſce rebus, ſicut & de aliis univerſis ad curandos

INFANTUM. 41

dos morbos spectantibus volumina solenniter evulgârunt, eam satis indagâsse nobis quidem videtur. Meherculè morbos multiplices accuratè describere, causâs ornatè recensere, signa tam diagnostica quàm prognostica pro more tradere neutiquam neglexêre. Semitam diu tritam alter ab altero similibus vestigiis pressit; atque ut plurimum posteri, quæ à prioribus acceperunt, absque aliquo examine maturiori sunt faciliè amplexi. Paucissimi quidem fuerunt qui *Indicationes Curativas* alias quàm vulgares stabilire sunt ausi, qui observationes ex naturâ Infantum genuinè deducendas, magis quàm fictitias atque artificio singulari concinnatas, scripto prodiderunt.

De *affectibus Infantum*, optimè omnium, quos mihi perlegisse contigit, tractatum edidit *Sylvius de le Boe*, qui *Acidum* esse veram ac generalem eorum Causam strenuè sustinuit, sed qui partim ob vehementem suum ardorem ergà Chymicas quâdam præparationes maximè Volatiles,
atque

atque eo nomine calidiores, & partim ob Opiatorum continuum terè usum, vel in tractatione minimorum Infantum (ut *Doctoris Opiati* nomine non immeritò distingueretur) quod in Theoriâ doctissimè, simul ac verissimè, magnâ ex parte stabiliverat, in Praxi planè labefactabat, si non funditus dirueret.

Siquid igitur fundamenti stabilis ad *Infantes* Curandos jacere desideremus, teneritudinem eorum, atque imbecillitatem naturalem præ oculis habere imprimis oportet. Eligenda etiam nobis ejusmodi medicamenta, quæ tenerrimis maximè conveniunt. Etenim quò mitiora ac tutiora sunt remedia quæ adhibemus, eò certius ex animi sententiâ succedet eventus. Et profectò medicamentorum Nobilium ac Generosorum (uti vulgò dici solent) usus nunquam aptius quàm in tractandis *Infantibus* latâ medicinæ provinciâ exulare potest. Quorsum enim inserviunt ignium intensissimorum dies noctesque deflagratio, ad vires mineralium extrahendas, ubi alteratio quælibet facile peragi-

peragitur? Quænam obsecro harmonia naturalis excogitari potest inter duritiem metallorum serè impenetrabilem, & quasi ceream temperamenti junioris molliem? Quonam pacto appetitus admodum debilis, qui panatellæ aut ipsius lactis victum tenuissimum ægrè dirigere potest, medicamentorum summè deleteriorum, ac facillè inflammabilium vim causticam poterit sustinere? Quenadmodum alimentum ipsorum simplicissimum, ita & medicamenta iis vulgò exhibenda debent esse simplicia, à naturali suo statu parùm recedentia, atque artificii nimis operosi ut plurimum expertia.

Quandoquidem humorum *Aciditas* causâ extat primaria omnium affectuum quibus tenera ætas excruciarî solet, totum Curationis artificium in Acido expugnando unice versatur. Sanè nebulæ quamplurimæ oculis tyronum obduci possunt, quò minus veritas sedulo indagatori patefiat. Cæterum si quod verum est candidè pronunciare fas sit, neque operam & oleum perdere efflagi-

efflagitemus, quæ ad Acidum expugnandum rectâ tendunt, sola Curationem promovent, quæcunque verò eò non spectant, tenera infantum corpuscula magis, vel minus, saltem laceffunt.

Verùm *Acidi tractatio duabus solummodo Intentionibus innititur.* Nempè primò, ut Aciditas *præparetur*, atque reddatur idonea, quò meliùs è corpore eliminetur. Secundò ut Acidum sic ritè præparatum evacuationibus debitis *expurgetur*. Altera sine alterâ scopum vix attinget; sed vis ambarum, alterius alteri opitulantis, affectus eorum Acutos citò ac tutò amovebit, atque vel diatheses morbosas Chronicas dictas haud parùm contemperabit.

Teneræ ætatulæ *Purgatio*, durante scilicet morborum Acutorum vigore, primâ facie discriminis plena, & suprà vires esse apparebit. Atqui emolumentum certitudo ex methodo jam describendâ pro periculo faciendo apologiam optimam dabit.

Purgatio

Purgatio quidem ipsorum *Adultorum* febribus continuis laborantium eandem periculi simul ac audaciæ speciem inexpertis præ se tulit. * Veruntamen eventus ejusdem auspiciatus, nuperis Medicorum aliquot imprimis peritorum experimentis plurimum comprobatus est. Primus autem Catharticas beneficia *vel in ipsis Febribus* evulgavit incomparabilis ille Februm omnis generis debellator, & Practicus insignissimus Dominus D. Sydenham, qui in *Schedulâ* suâ *Monitoriâ* tribus abhinc annis typis mandatâ *Methodum* suam deditâ operâ exposuit, ad Epidemicam hanc Febrim propulsandam, quæ etiamnum grassatur. Atque ita porro exindè promeritus est, quòd nobis videtur, ut nullum unquam sæculum (quamdiu medicinæ ars florebit) ejus nomen conticescat: nempè qui pariter Diaphoreticorum tam apud nostrates quàm exteros perperam usitatorum perniciem exitiabilem animo excelso & virili detegere non dubitavit. In operibus suis jamdiu editis, nimirum
in

in *Peripneumoniâ Notâ* (morbo apud nos non ita raro) curandâ, ut & in aliis affectibus ingentem Cathartico-
rum usum antea inculcaverat; atque in *Postscripto* Operibus ejus universis pridem superaddito *Febris Hyemalis* nuntiatæ curam in *Purgando* unice posuerat. Tantus scilicet viri fere Septuagenarii, ac valetudine maximè infirmâ laborantis ardor in bonum publicum indignè tulit fato jam in procinctu stante impediri, quò minus *Observationes* suas circa hanc materiam omnibus numeris absolutas in *Aurâ illâ Schedulâ* tandem redderet.

Quod verò *Catharsis* (quanquam inter Arcana Medica haud numeretur, atque mirabilibus Chymicæ vix quicquam debeat) sit omnium auxiliorum, quotquot ferax hominum Curiosorum inventio unquam excogitavit, reverà primarium, inducor quidem ut credam, ob hanc potissimum rationem: nempe quia firmam corporis valetudinem vix quisquam obtinet, aut illæsam vel paulisper conservare

INFANTUM. 47

servare potest, qui alvum non habet de die in diem *Catharsi Naturali* mediocriter solutam : quæ quidem *Catharsis Naturalis* perindè est necessaria ad vitam sustentandam; ac cibus & potus noster quotidianus ad ipsum corporis nutrimentum. Neque enim ratio vivendi magis requirit, ut pars cibi melior & succulentior per venas lacteas transmittatur, ad debitum nutrimentum corpori præbendum, quàm quòd pars ejus crassior & deterior (quæ nimis diu retenta halitus noxios, imò venenatos, fursùm emittit) naturâ aut arte per sentinam corporis expellatur. Et profectò eam gloriam sibi ipsi *Purgatio* jure acquisivit, ut, ex usu vulgato, nomine *Medicinæ* amplissimo sola omnium insigniretur.

Septennio nuper elapso mos mihi fuit in *Febris Puerorum*, nec non *Infantum* vel minimorum, secundum methodum jam laudatam *Catharsin* adhibere; licet id in Adultis negligerem: & quantum res ex animi sententiâ successit nequeo facile narrare.

Quam-

Quamobrem cum primum *Schedulam* præfatam attentè perlegissem, eadem animi lætitiâ perfundebar, ac si insignem aliquem favorem à Numine Divino me recepisse contigisset. Itaque facillimè adductus fui ad fæliciter experiundam *Methodum Catharticam* in Adultis, qui ex eadem in Juniorum febribus successus optatos sæpissimè fueram expertus.

Prima autem Indicatio in curandis Infantum febribus est, *Acidum* ritè *Præparare*, quò melius id eliminetur. Atque *Acida* debere *Præparari*, antequam poterint cum *supra* expurgari, facile constabit, si naturam *Acidi* paulum expendamus: nempè si incrassandi & coagulandi vim, quâ idem pollet; si generalem obstructions pariendi causam ex isto parente quàm sæpissimè oriundam; si naturalem omnium liquorum, exceptis maximè spirituosos, in *Acidum* putredinem; si molestiam illam maximam, quâ medici solent torqueri in iis curandis, quorum corpora *acido humore*

INFANTUM. 49

humore multum scatent; sed & præ aliis argumentis si tormina consideremus, quæ Purgationes sine corporis Præparatione debita exhibitæ, in habitu in acidum vergente comitari solent.

Scio quod vox illa, *Humorum Præparatio*, apud Autores complures legi possit. Atque finis propositus fuit, ut Catharsis tandem aliquando secutura eò sæliciore eventum haberet. Nempe crassos humores attenuare contendebant, fervidos temperare, obstructas vias aperire, vel per poros cutis Diaphoreticis eosdem impellere. Verum ut plurimum huic fini nescio quos Syrupos, aquas simplices destillatas, atque ejusmodi nugamenta adhibuerunt, quæ Præparationi sive Alterationi designatæ nihil prorsus contulere. Interim tempus, quod morbo acuto subjugando apprimè necessarium fuit, otiosè quidem, imò pessimè absumebatur.

Hæc verò qualis qualis *Præparatio* ortum suum, ut opinor, duxit à trito
E
illo

illo, verum non satis intellecto *Hippocratis Aphorismo §. I. n. 22. Cocta, non Cruda, sunt Medicanda.* Atque hujus magni Canonis in alienos à re sensus frequentem contorsionem fuisse causam haud minimam equidem existimo, cur Medici tot celeberrimi multis retrò seculis ne hilum ferè somniarunt de Purgationis beneficio in Febribus Continuis. Nempè cum Februm primi insultus (& maxime postquam agrotantes lectulo calidiori fuerint aliquamdiu incarcerati,) Cruditatis signa evidentia sæpius exhibeant, Medici astantes utut in Praxi aliàs egregiè versati, statim ad sudorificam tanquam unicum Asylum plerumque confugiunt, ad Catharsin autem mentionem non minùs ipsi quàm ineptæ nutrices magnoperè exhorrescunt.

Nec me præterit, quòd Autores aliquot de Catharsi in Febribus, sicut & de aliis ferè omnibus, disputationes prolixas instituerint, sed si rem ipsam paucis complecti liceat, potiùs ad implendam paginam, ad animum lectoris occupandum, atque ad doctrinæ copiam

I N F A N T U M 51

copiam ostentandam, quàm ad veritatem ipsam sive illustrandam, sive determinandam verbosè collimârint. Magnum hujusce ævi ornamentum & lumen, *Sydenhamius*, insolitâ animi fortitudine ac ingenio non vulgari præditus, hanc rem de quâ alii planè verba dederunt, tum ratione multiplici comprobavit, tum factis, hoc est, Praxi ipsâ plenius absolvit.

Præparatiô humorum Crudorum in Febribus usitata, per Alexipharmaca ac Sudorifica, magis ad humores Crudiores reddendos, quàm ad Coctionem veram introducendam spectat. Profectò ista immaturam potius ad mortem præparant, dum Cruditates ex imis corporis partibus sursùm ad Caput impellendo, Phrenitides, Convulsiones atque ejusmodi deploranda Symptomata certo certius arcessunt.

In principiis Februm (sive sint Essentiales, sive symptomaticæ) siquidem præ Coctionis lentâ expectatione evacuationes necessarias in cra-

stinum produceremus, tempus illud opportunum sæpè irrevocabile celeri pede præterlabitur. Tempus illud, quo fundamentum omne Curationis secuturæ illicò jaciendum fuit, quo demùm vires constant, quo serè solo evacuationes emolumento esse possunt, sub Cardiacorum insulsâ administratione, vel Chymicorum Febrifugorum fallaci experimento, paulatim fugit, atque æger nuperrimè athleticus, furibundus nunc denique redditus, miserrimè perit. Adhæc affirmò, quòd non obstante hominum cæco præjudicio, evacuationes opportunè celebratæ Urinam, quæ Cruda apparuit, ad Coctionem exoptatam, atque unà ægrotantem ad incolunitatis propiorem conspectum citius ac certius ducat, quam quodlibet aliud, quantumcunque illud fuerit, quod nobis innotescit, humanii ingenii tentamen.

Præparatio igitur, de quâ nunc agitur, nequaquam est aggredienda *Sudorificis* propriè dictis, hoc est, corius exaltacientibus, quæ nullo nomine

mine teneris Infantibus aut puerulis profunt sed multifariam lædere deprehenduntur. Quandoquidem res prorsus temperatæ Aciditatem prædominantem securè absorbeant, ebullitionem paulatim lenient, atque Anodyna potentia ac tuta sunt evasura. Talia sunt : *oculi & chelæ cancrorum, testæ ostreorum, concharum, os sepia, cortices ovorum, creta, corallia, corallina, margaritæ, mater perlarum, lapis Bezoar uterque, c. c. ustum, ebur ustum, os è corde cervi, rasura c. c. unicornu, bolus Armena, terra sigillata, lapis hæmatites, &c.* Inter composita, *pulvis è chelis 69. compositus, lapis è Goâ, species Confectionis de Hyacintho,* faciliè primas obtinent.

Ante omnia hîc animadvertam, quod, nè liberalitas Medicorum versus egenos summè necessaria quoquo velo retardetur, pretiosa illa medicamina ex *Indiis* longè advecta (quantum in me est observare) non magis benignos effectus edant, quàm quæ viliori constant pretio, & quæ, in usum humani generis multiplicem,

nunquam satis colenda Divini Numi-
nis Providentia ubertim suppeditavit.

Eapropter etiam *Magisteria* lapidis
alicujus pretiosi apud multos amplis-
simis præconiis celebrata, nullis ego
laudibus efferre possum. Certè na-
tivas quæcunque sunt vipes alienis
commutârunt. Quæ potenter absor-
bere Acidum apta nata prius fuerunt,
Acido-dulcia jam reddita, Arti planè
debent, quod ad idem minùs valeant.

Nullam mentionem consultò feci
Salium Volatilium, sive sint *Oleosa*,
sive *Spirituosa*; non *Bezoardici Mi-
neralis*, *Lunaris*, aut *Solaris*; non
Spiritus salis Armoniaci, non *Cornu
Cervi*: quorum tamen Spirituum
usus haud prorsus improbandus est
vel in tenellis: nempe quia acidum
absorbendi facultate excellunt, verùm
eos summâ cum cautione in tenellis
usurpandos esse, propter calorem non
exiguum eosdem concomitantem, ad-
verti velim. Ideoque nec elogiis hic
sunt prædicanda *Salia Lixivialia*,
neque *Aquæ Cardiacæ* calidiores, qua-
les

INFANTUM. 55

les aqua pœoniæ composita, epidemia, celestis, mirabilis, cinnamomi fortis, & similes qualescunque, nisi hæ minima quantitate aliis temperatioribus adeo diluantur, ut vis earum calefaciens saponi ferè insensibilis fiat. Et enim quæ corpus valde calefaciunt, quocunque nomine honorifico ea nobilitentur, ceu pretium aliquod inestimabile præ se ferant, ceu salutem ferè immortalem fronte durâ promittant, corpuscula puerorum, & multo magis Infantum, faciliè colliquabunt, naturalem omnem calorem vel sensim depopulabuntur, vel in febrilem tandem vertent, ac denique tenerrimæ ipsorum ætaturæ non magis conveniunt, quàm lacticia & panatellæ stomachum aratoris oblatrantem poterint compescere. Quibus ductus rationibus Galenus usum Theriacæ ipsius, utut ritè præparatæ, quam tanquam unam ferè omnium Panaceam amplissimis laudibus in cœlum usque sustulerat, Pueris tamen Sanctè interdixit.

Quod prædicti Pulveres Temperati Acidum absorbere soleant, est res ita vulgò nota, ut probatione nullatenus indigeat. Quod verò *Anodynorum* tutissima, ut & semper certa & indubitata in *Torminibus Puerorum* ea sint futura, luculentissime apparebit, si dosi multùm liberaliori quàm vulgari, hoc est, sufficienti ad finem propositum exhibeamus. Adhæc, audacter eloquor, quod prædicti pulveres rectè exhibiti *Tormina* eorum quæcunque, & inquietudines undecunque natas, nisi ob partium Principalium insignius aliquod vitium nihil spei ex medicinis qualibuscunque sit reliquum, eadem certitudine compescuerint, quâ certi esse possumus *Rhabarbari* vires Purgativas demùm futuras.

Si in violentâ aliquâ Inflammatione aut turgescentiâ humorum tantummodò sex uncias sanguinis Adulto detraheremus, cùm viginti ad minimum fuerint necessariae, non est quod Venæsectionem tanquam minùs propriam

INFANTUM. 57

priam Curationi inculpemus, sed par-
 cior illius Remedii potentissimi usus
 est unicè inculandus. Similiter si
 pulverum prædictorum uncia una
 aut altera fuerit requisita ad ægritu-
 dines Infantum quibuscum corripiun-
 tur demulcendas, quid magni ex
 drachmæ unius aut alterius (eodem
 temporis spatio quo uncia fuit neces-
 saria) usu imperfecto, liceat expe-
 ctare? Medicamentorum exquisita
 notitia est exigua, nè dicam minima,
 pars boni & periti Medici. Usus
 medicamentorum rectus ad intentio-
 nes Medicas integrè satisfaciendas,
 adaptatio tùm generis, tùm quanti-
 tatis medicamentorum particulari æ-
 grotantis temperiei, idque à morbi
 præsentis perspectâ penitus naturâ;
 dignotio temperamenti consummata,
 & potissimum in Adultis an sit san-
 guineum, an verò Melancholicum;
 an scilicet febris sanguinem maximè
 exagitaverit, an verò Spiritus ex tu-
 multu deficient, & vires fuerint ener-
 vatæ: denique Diætæ recta institu-
 tio, sunt omnia longè excelsioris mo-
 menti ad Medicum Optimum stabi-
 liendum,

liendum, quàm Præscriptorum Medicinalium apparatus, undecunque collectus fuerit, numerosissimus. Sim illud minus verum fuerit, Pharmacopola Receptorum Doctissimus Doctorem eruditissimum in re Medicâ facile superabit, ipsum Pharmacopœum servulus garrulus confestim æquiparabit; nec non nutricula, aut saltem locutuleiæ & compotrices faminae libris Receptorum Hæreditariorum turgidis jamdiu locupletatæ, palmam tum à Medico quantumvis docto, tum à Pharmacopœo in Præscriptionibus Medicis utcumque versato, fortè fortunâ reportabunt.

Verùm ut institutum prosequar, *Infanti anniculo Febricitanti, aut Forminibus* (ut plerumque fit) *exercitato*, hujusmodi præscriptionibus succurrere soleo.

R Pulv. è chel. 69. comp. margar. pp. ā. 3j. M. F. pulvis in vi. p. æ. dividendus.

INFANTUM. 59

Vel R. Bezoard. Orient. margar.
pp. ocul. 69. pp. ā. 3ß. Specier.
confect. de hyacin. ʒj. F. pulvis
similiter dividendus.

Vel R. Pulv. è chel. 69. simpl.
3j. ocul. 69. pp. ʒij. cochinnell. gr.
vi. M. F. pulvis tenuissimus in vi.
chartulas dirimendus. Sumat unam
quamprimum, repetatur (si res ur-
geat) bihorio post, ac deinceps quar-
tâ quâque horâ, nisi somnus interce-
dat, per duos primos dies. Exhibe-
antur verò Pulveres, in cochleari Ju-
lapii sequentis, superbibendo cochle-
are alterum.

R. Aq. lact. alexit. ʒiv. ceras.
nigr. ʒij. pæon. comp. epidem. ā
3ij. Sacch. perlat. 3ß. M. F. Julap.

Vel R. Aq. puleg. lact. alexit. ā
ʒiij. Syr. caryoph. ʒvi. M.

Vel R. Amygd. dulc. excort. n. x
contund. in mortar. marmor. sensim
affundendo aq. hord. aut. aq. lact.
alexit.

alex. it. fl. colatur. adde aq. cin-
nam. ten. 3vi. Sacch. albiss. 3ß.
M. F. Emulsio.

Nonnunquam Julapio summè Per-
lato (omissis alijs) uti soleo, vas
diligenter agitari monens, antequam
effundatur.

R. Aq. ceras. nigr. 3iv. totius
citri 3ij. mirab. margar. pp. ā. 3ij.
Sacch. albiss. 3ß. M. F. Julap. Per-
latum; de quo capiat cochlearia tria,
ut prius.

Sin molestā Tussi opprimatur In-
fans, capiat subindè de Mixturā aut
Linctu quodam molliori cochleare
dimidium, interim pulveres supra-
scriptos parcipis assumens.

R. Corallin. pulv. è chel. 69. simpl.
ā. 3ß. Syr. capill. Ven. de althæā
ā. 3j. de Balsam. Tolut. 3ß. aq. pa-
pav. rhæad. 3ß. ad diluendum M. Bolus
Armena sæpè talibus propriè admi-
scetur, utpotè catarrhos in pulmo-
nes depluentes potentissimè sistens.

Succus

INFANTUM. 61

Succus Pulegii, in quo calefacto solvitur saccharum candum, paucis remediis cedit. *Oleum amygdalarum dulcium* etiam optimè conducit, si palato infantuli paulum arridere deprehendatur. Item *Sulphur vivum*, aut *flores sulphuris* (mirà exiccandi, penetrandi, imò & compactos humores in quâcunque corporis parte discutiendi, facultate præditi) acidum absorbentibus additi, in habitu phlegmatico, maximè sunt ex usu. Neque enim *Sulphur* noxiam aliquam aut deleteriam facultatem obtinet (prout *Crato*, alique egregii nonnulli viri immeritò quidem somniarunt) sed potius vi alexipharmacâ, expulsiâ, & corruptelæ humorum oppositâ, maximè valet.

Repetitio *Pulverum* prædictorum rarior, vel frequentior, non est exquisitè definienda nisi pro ratione symptomatum, quatenus aut mitiora sunt, aut graviora. Id duntaxat repetam, tormina omnia, inquietudines, & vigilias Infantum, Testaceis aptè exhibitis æquè certò demulceri,

ac

ac dolores aut vigilias adultorum ipsis Narcoticis ad tempus tolli.

Hic autem, qui vel Praxin Medicam medioeriter delibaverit, objiciat, quod ejusmodi *Palverum* exhibitio nihil Novi præ se ferat. Qui duntaxat refero, ineptum quidem, infipidum, parcissimum eorum usum, atque nulli omnino intentioni ritè satisfacturum, diu nimisque fuisse pluribus notum: atverò neque tam repetitam, neque tam magnam eorundem dosim, neque subsequenter purgandi necessitatem fuisse hætenus literis consignatam. Nota est fabella (quàm & quicumque volet ad rem hanc nostram transferat) de lepido quodam, qui cum astantes gloriose provocasset, ut ovum alterutri extremo immobile collocarent, neque quisquam eorum, varia tentans, mysterium penetrare valeret, ipse utrumlibet ovi extremum medioeriter frangens, admirationem omnem derepentè tollebat, & simul risum commovebat. Id quippè cognitum, toti sodalities jam fuit facillimum.

Tertio

INFANTUM. 63

Tertio die à quo sum advocatus, nisi *Variolæ*, *Morbilli*, aut *Febris Scarlatina*, caput attollant, purgandum esse præcipio, nempe *infantem unius anni*, in hunc ferè modum:

R. Syr. de cichor. cum rheo ʒij. rhabarb. el. pulv. gr. xv. aut ʒj. aq. lact. alexit. ʒj. vel cinnam. ten. gut. xxx. ad diluendum. Misce.

Vel R. Syr. de rhamn. cathart ʒjss. vel ʒij. pulv. diasen. gr. viij. M.

R. Pulv. *Comit. Warvicens.* in nuperrimâ editione *Pharmacopœiæ Londin.* descripti, aliis pulv. *Cornachin.* gr. vi. Sumat in cochleari aq. ceras. nigr. sacchari tantillo edulcoratæ.

R. Amygd. dulc. excort. n. iij. Contund. in mortar. marmor. sensim affundendo aq. hord. aut aq. alicujus simpl. ʒj. vel ʒjss. colat. dissol. mann. opt. ʒiij. vel ʒjss. M. F. Emulsio cathartica.

R. Elect.

R. Elect. lenit. ʒij. vel iij. solve
in aq. lact. alexit. ʒj.

In symptomatis *æthiops*, ex summâ
humorum putredine oriundis, sæpè
ex usu est *Æthiops Mineralis* infe-
rius descripti grana vi. vel Mercurii
dulc. gr. iij. admixta in mortario
vitreo, cum florum sulphuris tantun-
dem, in Syrupi alicujus grati coch-
leari parvo, nocte cathartica præce-
dente, exhibere.

Si ægrotus infans ad tres vel qua-
tuor annos jam assurrexit, vel si Den-
titionis negotium sit maximâ ex par-
te absolutum, & præsertim si lumbric-
orum aut putredinis humorum gra-
vioris aliquamdiu contractæ sit. su-
spicio aliqua notabilis, Bolus ex istius-
modi præparationibus apprimè con-
veniet, atque potest confici, cum
mivâ cydoniorum, vel cum cortice
citri condito, per setaceum trajecto.

Ejusmodi Boli illis haud parùm
conducunt, quorum alvusa est vulgò
con-

INFANTUM. 65

constipata, & medicamentis difficilius solvitur, utpotè Præparantes, quò Catharsis manè insequenti instituenda faciliorem ac meliorem protinùs edat effectum.

Nonnunquam etiam regioni umbilici *Emplastrum* sequens, aut consimile, adhibendum impero.

R. Aloes Succotr. ʒj. fol. fabin. summit. centaure. min. flor. chamæm. pulverat. ā. ʒj. terebin. Ven. qs. f. Empl. cujus margini illinatur paulum Emplastri è Cymino, quò melius parti adhareat. Interdum & cæteris Colocynth. ʒj. addere licet.

Nullum omnium medicamentorum Purgantium novi magis accommodum ætati puerili, magisque ex se innocuum notissimo, atque usitatissimo *Rhabarbaro*, quod febrium tenellorum materiam blandè admodum, & tutò subtrahit, quod ventriculum, imò & totum corpus vitiosis humoribus prægravatum, tùm leniter expurgat, tùmque strenuè corroborat,

F

quodque

quodque eo nomine infantibus, pueris, prægnantibus, senibus, & ex morbo aliquo jam imbecillis, maxime quidem convenit. Titulum *Aster Rhabarbarum* profecto æquius meretur, mirè collaudatà apud veteres, nec non à recentioribus ætatem celebratà, & in Pillulis omnibus *Catharticalibus* locum primum, sive *basin*, tenenti *Aloe*, quæ ob amarorem suum insignem non exiguam laudem quandoque postulat, verum ob acrimoniam, corrosivem, & calorem quem corpori summum impertit, aliquam subit, nec immeritò, infamie labem.

Ab operatione *Lenitivi* alicujus purgantis, Pulvis prioribus consimilis est vespri injungendus, & postea repetendi sunt ter vel quater in die, temporibus opportunis, pro duabus aliis *Nyctemeris*; & rursùm tertio die iteranda est Purgatio, cujus quantitas tunc demetienda est pro ratione operationis prioris.

His ritè peractis plerumque cessant graviora omnia symptomata, vel saltem

INFANTUM 67

tem multum leniuntur, ut proinde in vado jam res sit, quæ in extremo discrimine paulo antè fuerat.

Pueris aliquantum provecioribus eadem Methodus (sub quâcunque Formâ perficiatur) humores primum Preparandi, dein Expurgandi, tutissimo usui esse potest, proportionè alterutrius medicamenti, secundum Aetates, diligenter observatâ.

Notandum est, quòd prima Catharsis quam Pueris Febricitantibus adhibemus, sit non tantum è Lenitivis, verum etiam dosis eorum plerumque sit mitior, quàm alias fieri debet; quodque nocte primam Catharsin præcedenti Enema mitissimum è lactis vaccini uncii quatuor saccharo dulcorati, & salis tantillo addito in alvo astrictâ, sit nonnunquam injiciendum.

Insuper ad vim primæ istius Purgationis accelerandam, atque defectum medicamenti Cathartici (siquis tunc sit) supplendum, *Crystallorum*

Tartari scrupulus unus, aut alter, in cochlearibus aliquot jusculi avenacei tenuioris, aut similis, solutus, tutissimè atque efficacissimè exhiberi potest.

Verùm imprimis cavendum, quòd *Crystalli Tartari* sinceri, & ritè præparati, in usum vocentur, non autem adulterini isti, & vulgò venales, quorum pretium ferè idem est, ac *Tartari* ipsius *Crudi*.

Si Infantem carnosum, obesum, aut temperamento humidissimo atque in acidum degeneri constantem, ægrotatio aliqua difficilis (idque tempore brumali potissimum) corripiat, ut putredo acetosa duabus Purgationibus in hunc modum exhibitis nequeat in totum superari, tunc in eadem methodo ad vicem unam aut alteram adhuc persistere oportet, donec ægritudo omnis penitus evanescat: nisi quòd diei unius aut alterius interval- lum præfatis diebus, in quibus Pulveres Acidum alterantes erant exhibendi, debeat superaddi.

Nec

Nec incommodi quicquam observare unquam potui ex toties repetitis Purgationibus in temperie contumacissimâ, sed vires prius enervatæ gradatim redintegrari sunt semper visæ.

Id solummodo cavendum in Puerulis Purgandis, quòd nulla unquam occasio, quæcunque ea sit, viribus fortio- rem Catharsin iis adhiberi postulet.

Quamobrem hîc præterire non possum quæ maximus rei Medicæ magister, *Hippocrates*, in libro de Medicamentis Purgantibus scitè, sed minùs rectè intellecta, edisserit: Quicunque igitur à febribus fortibus corripuntur, his medicamenta purgatoria dare non oportet, donec remiserit febris. Sin minùs, saltem non intrâ quatuordecim dies. Carnes enim ipsorum & ventres, quùm calidi sint, medicamentum assumunt, & nihil depurgantur, & febris major fit, & color evertitur, & morbi regii speciem præ se ferunt,

ferunt. Commotâ enim bile, & non purgatâ, non sorbere vult æger, neque bibere, sed omnia abominatur, & plerumque perit. At si hâc die superstes maneat, & unâ cum purgatione remittat febris, sanus fit. Quapropter in febribus vehementibus medicamenta purgatoria exhibere non oportet. Verùm si alicui opus fuerit, infusum per Clysterem adhibere potes, quotiescunque volueris. Hoc enim minoris periculi est.

In his verbis Magistri nostri Observandum est. 1. Eum verba facere de *Febribus Adultorum*, quæ fortes, vehementes, atque Ardentissimæ esse solent, non verò intelligenda esse de *Febribus Infantilibus* aut *Puerilibus*, cujusmodi sunt naturâ mites, & minùs ardere aptæ. 2. *Medicamenta Purgantia* sui temporis fuisse vehementia, fortissima, nec non dicta Deleteria, ut *Elaterium*, *Colocynthida*, *Helleborum*, & similia; nostrorum verò Lenitivorum pleraque Mitissima, imo maximè Temperata, si non quædam actu *Frigida*, fuisse ejus sæculi sapien-

INFANTUM. 71

sapientibus adeò incognita, ut *Antipodes*, ut *Novum Orbem*, ut. denique *Artem Typographicam*. 3. *Hippocratem* loqui de Febribus in naturali suo statu, & sibi alias permissis, sicut & descriptiones suæ Morborum Epidemicorum verissimè atque accuratissimè sese habent; non verò de Febribus intelligi ipsum fas est, quatenus Ars futurorum sæculorum, & maxime præsentis hujusce sæculi, utcunque invidis præsentia malè audire solent, provectior quidem & maturior (quod posterì gratà memorià, nā maxime fallor, recolent, & facile confitebuntur) tandem dedit, eas ad purgandum ritè Præparare, atque earum truculentiam liberaliori Adultorum venæsectione, die præcedenti catharsin habitā, multum temperare, aut etiam perdomare. 4. Considerandum est, *Hippocratem* hīc docere, quòd si febre detentus medicamentum Catharticum assumat, atque ejus diei periculum fortè effugiat, ipse statim, id est, eādē ipsā die in sanitatem incolumis redeat. Quod verum quidem esse, & Pueros Febricitantes

tantes eadem ipsâ die, ab operatione primæ Catharsis absolutâ, symptomata febrilia universa, (id autem imprimis tempore verno aut æstivo) statim excussisse sæpè sæpius vidi.

His itaque præmissis dico, *Hippocratem* rectè sentire, de Purgantium medicamentorum deploratis affectibus, prout *Pharmaca* sui sæculi fortissima in *Febribus Ardentibus* imperitè, nempe *Venæsectione* haud præmissâ, exhibebantur. Atverò si in Adultis, & præsertim Sanguineis, aut Athletico temperamento donatis, die Catharsin præcedenti, sanguis liberali manu detrahatur, atque Lenitiva nostra proximâ exhibeantur; aut si Juniorum corpora Testaceis, & ejusmodi acidum contemperantibus Præparentur, quò meliùs causa Febris primaria radicitùs expurgetur, via ad sanitatem celerior, imò securior sternitur, quàm Cardiacis aut Diaphoreticis quibuscunque fieri potest.

Videtur autem mihi (ut id obiter dicam) ea esse vera & principalis

lis ratio, cur *Catharsis* apud Medicos benè doctos in Acutis Morbis hæc-
nùs ità malè audiverit: nempè quia
iidem *plaustrum equis*, ut aiunt, *præ-*
ponere solerent, hoc est, Catharsin
Venesectioni præmitterent, aut sal-
tem posthabita sectione venæ, ubi
apprimè necessaria fuerit, Catharti-
cum solum, idque è fortioribus, teme-
rè propinarent.

Quod ad *Venesectionem Puerorum*
attinet, quamvis materiæ Febrilis in
Pulmones metathesis insignior, &
Tusses Convulsivæ, eam in minimis In-
fantibus quandoque exigant, tamen
apertè constat, eam non esse medici-
nam iis naturâ consentaneam, neque
magis huic tenerrimæ, quàm decre-
pitæ ætati accommodam. Et proindè
minimè necessarium duco ejus auxi-
lium implorare in quibuscunque In-
fantum affectibus, nisi in Tussibus
istis Convulsivis, vel ubi Febrim sub-
itò exortam Tussis importuna conco-
mitari solet: nisi & in Contusionibus
gravioribus, quæ nonnunquam con-
tingunt. Etenim raro aut nunquam
Infan-

Infantes victu tenuiori & minimè lauto nutriri soliti verà Plethorà (utèunque fuerint floridi) laborare sunt habendi. Humiditas iis inest, quā diffuere omnes solent, atque ejusdem Humidi in Acidum præternaturalis ac facilis conversio, est omnium illis ægritudinum causa. Neque credam, sanguinem corpore eductum posse Humidum temperamentum, idque præsertim in Acidum jam degeneratum, propriè corrigere.

Sunt qui pertinaci Contradicendi cupiditate ducti, omnimodum mittendi sanguinis usum, vel in Adultis, incusant aut reformidant. Nimirum hi sunt *Helmontii* illius nunquam iracundi, & rationi medicandi veteri semper amicissimi, sequaces discipuli; *Arcanorum* tantorum fortunati hæredes, ut nec Ars Medica, nec Respublica eorundem Notitiā unquam fuerit digna. Nimirum & hi sunt qui *Chymie* cujusdam non vulgaris, Medicis omnibus peritis planè ignotæ, quæ non nisi mirandos effectus producere solet, *Adeptos* & *Philosophos* per ignem sese venditant. Testa-

Testacea omnia validè exiccant, eaque de causâ affectibus ab humiditate nimia pendentibus, sicut & naturis eadem abundantibus, propriè conveniunt. Puerorum autem temperies humidissima est, eò quod omnium molliissima. Quin & leviusculâ astrictione sunt eadem prædita, quæ ustione deperditur, quanquam ustio calorem, imò & acrimoniam non exiguam impertit, quod in Calce vivâ, ut & in Chymicis quamplurimis medicamentis, manifestò apparet. Cæterum & Aciditatem potentissimè obtundunt, quæ humiditatis aqueæ putredinem perindè sequitur, ac ignem calor. Porro *Testacea* nullam calefactionem teneris corpusculis præbent, quâ potissimum consideratione ductus eorum usum omnibus aliis medicamentis in Puerulis curandis longè antepono.

Sed est & aliud, propter quod huiusmodi *Testacea* in Pueris tractandis prædico. Ventriculus ipsorum fermento quodam voraci, nè dicam infatiabili,

fatiabili, imbuitur, cui tantisper compescendo Liquida sola minus valent. Siquidem aut obtundi debet Butyro orificio ventriculi superiori diu innatante, aut panatellis, vel fartis farinaceis, haud ita confestim ventriculo depulsis, nutrirī discupit. Atque ægrotantes Puerulos non semel observavi vix aliâ causâ languescere, quàm quòd eos Nutrices *victu tenuiori ac nimis liquido* reficere solerent. Quapropter *Testacea* multis nominibus Puerorum naturæ sunt idonea, neque impressionem sive alterationem quam in ventriculi regione faciunt, ita celeriter ac liquida medicamina quæcunque deperdunt,

Ut nihil dicam de *Avibus* quamplurimis *Picâ* sive appetitu depravato (quod Pullariis notum) debilitatis, quæ arenâ cibo inspersâ, atque unâ deglutitâ citò convalescere solent,

Testaceorum nomine, non solum propriè dicta intelligi, sed & *Corallia*, *Cretam*, *Corallinam*, *Bezoar* utrumque, & similia, eâdem ferè facultate Acidu absorbendi conspicua,

cua, & naturis affinia, licet pleraque stirpis prorsus alienæ designari volo.

Hujusmodi medicamenta quidem diu in usu Medico fuerunt, verum usus eorum rectus, & naturæ puerili maximè accommodus, aut nullatenus innotuit, aut opem ferè nullam hactenus tulit. Perminuta enim illorum dosis planè effecit, ut ad alia minùs tuta, imò naturæ puerorum contraria & noxia (intelligo *Opiata*) quilibet Medicorum, in Vigiliis & Doloribus compescendis, jamdiu transiret.

Atque hæc me non fugit scomma quoddam super hæc re à Medico celeberrimo in me olim missum. Nempe cùm ad subveniendum Puero Nobili, maximarum facultatum hæredi, curæ meæ demandari solito, & febre periculosissimâ tùm languescenti, meo monito accerferetur, atque ille *Narcotici* exhibitionem statim proponens, me ejusdem usui maximè reluctan-tem inopinatò offenderet, *tu inquit, more exoleto, non hodierno, si ita sit animus,*

animus, medicinam facere videris; cui ego: neque, ut mos incescit, Pueris medicinam quidem aut facio, aut unquam me facturum credo. Cum enim ex prædictorum usu, nou minus certus sim, imò longè certior (ni plurimum fallor) & saltem tutior, in Torminibus compescendis, vigilis sublevandis, doloribus quibuscunque leniendis, & denique in diarrhoeis sistendis, ac est quilibet alius (quantumlibet *Narcotica* vulgò æstimantur) cum maximo vitæ discrimine, per id genus medicamenta.

Nullus, quod scio, *Opiatorum* infans admirator eorum usum in *Debilibus*, imò *Debilissimis* naturis unquam laudavit; licet in eisdem nonnulli *Opiatorum* usum tacite persequerentur. Nempe Proverbium illud animo tenaci forte complectentes, quod *Mortui obmutescant*. Verum enimvero cum Pulsus juniorum sit debilissimus, temperies natura tenerima, & vires sint admodum infirmæ, neutiquam mihi constat, cur incertis & periculosis medicamentis, quando tutiora,

INFANTUM. 79

tutiora, imò tutissima sint æquè in promptu, ægrotanti Puerulo subvenire contenderemus.

Adjiciam & illud, quòd ex quo mihi abundè innotuit *Testaceorum*, atque ejusmodi, vis prorsùs *Anodyna*, imò *Infantibus Soporifera* (dummodò dosi ad finem attinendum requisitâ rûm exhibeantur, tûm repetantur) vix quæpiam eorum ægritudo, quantumvis dolorifica, minimam *Narcoticorum* propriè dictorum delibationem postulare mihi vilâ est.

Ut autem in nullis Infantum affectibus pharmacia *Opiatica* est probanda, ita neque in eisdem *Medicamentorum Calefacientium* (quantumlibet nomine *Cardiaco*, aut *salutifero* vulgò inscribantur) usum, saltem liberaliorem, laudare unquam possum. *Cardiaci* nomen affabrè, & singulari artificio inventum fuit, ad mulierculas omnes blandè demulcendas, ad facilem captum rusticularum sæpè à medicis peritis longè habitantium, atque à bonis in viciniâ matronis medicinam

dicinam Eleemosynariam cum laude
facientibus *Cardiaca* ad omnes mor-
bos reportantium, & denique ad Ig-
norantes universos summâ oblectatio-
ne nunquam non perfundendos. Quis
enim ex *Cardiaco* propinato malum
aliquod suspicetur? Et tamen res est
aliquantum dubia nonnullis emundæ
naris Medicis, an eorum qui citrà
violentiam diem obierunt, *plures ex*
Morbis vel Cardiacis reverà interier-
int. Quicquid enim morbi symp-
tomata exasperare solet, sitim auget,
linguam aridam facit, aut quoquo
modo febrilem flammam intendit,
naturis omnium tenerrimis, & vires
illatæ injuriæ ferè nullas opponenti-
bus minimè quidem convenit. Et
profectò diversa nocumenta, nè di-
cam exitialia, ex regimine puerorum
Calidiori iterum atque iterum su-
prà adverti, cum ex usu Tempera-
torum prædictorum, quotiescunque
is fuerit, nè unum quidem incom-
modum observare unquam licuerit.

Hic Objiciet aliquis, quòd ex durâ,
& penè Saxeâ medicamentorum
præ-

I N F A N T U M. 81

prædictorum substantiâ, *Obstructiones* necessario progignantur, quodque res ejusmodi indolem Puerorum tenerimam, & vias omnes minimas, propter partium exiguitatem, procliviores *Obstructionibus* reddere debeant.

Cui dubitationi quò melius satisfaciamus, considerandum est, *parentem Obstructionum* solennem & legitimum esse *Acidam Intemperiem*, quam sæpe contrahere solent *Infantes*, ex ipsâ Aeris frigiditate, atque ex temperamenti solâ teneritudine, utut victus tenuissimi, ac limpidissimi ratione utantur. Ideò & quæcunque *Acidam Intemperiem* corrigunt, contemperant, aut obtundunt, & Coagulationes solvere apta nata sunt (quod imprimis ejusmodi res faciunt, & sine caloris tantilli additamento) *Obstructionibus* submovendis, & reliquæ symptomatum catervæ ex hac ansâ pendentium citò devincendæ maximè sunt idonea.

Alii fortassè crimini dabunt, quòd abdita, & in Scholis Medicorum

G jamdiu

jamdiu celebrata de *Crisibus* doctrina interim negligatur, quòdque *Dierum Criticorum computatio* veteribus ad unguem instituta, & ab iis, qui res minùs intelligibiles maximè admirantur, etiamnùm prædicata, in oblivionem nobis abeat. Subjicio igitur, cùm *Crisis* sit repentina mutatio in morbo facta, vel ad salutem, vel ad mortem, eam, quatenùs summâ diligentia observare licuit, ab ipsâ Curationis Methodo (idque maximè in tenellis, de quibus hîc res agitur) in totum pendere, atque à solertiâ artis vel imperitiâ aut accelerari, aut produci. Etenim cùm Evacuationibus generalibus tempestivè adhibitis Curationis principaliter innitatur, Cruditates febrim committentes citius, quàm aliàs fieri solet, concoquuntur, pars materiæ morbificæ statim eliminatur, & reliqua viribus impar medicamentis deinceps administratis faciliùs cedit. Atverò cùm *Diaphoreticis*, & *Cardiacis* dictis exagitari soleant humores, aut in majorem confusionem spiritus quotidie subvertantur, atque res permittatur solis *Ene-*
matidis

INFANTUM 83

matris, quæ ultrà crassâ intestina integris viribus nunquam transgrediuntur, uti *Concoctio*, ita *Crisis* ipsa, jure merito post nimiooperè doctam & solennem medicamentorum quamplurium pompam serò, unò tardissimè est expectanda.

Ut verò finiam, *Crisis* nihil aliud quidem videtur, quàm ultimum naturæ conamen reliquis omnibus viribus materiam morbificam per locos convenientes tandem evacuare. Idque apud nos sæpissimè contingit per *Sudores*, nimirum ob præposterum regiminis calidioris usum. Fit etiam sæpè per *Hæmorrhagiam*, per *Alvi fluxum*, per *Vomitum*, & nonnunquam per *Urinas*. Quæ omnia concludere efficiunt, quòd Natura ipsa, Medicorum Optimus, & Sapientissimus, nullam aliam Febres judicandi rationem, nisi quæ debitis *Evacuationibus* perficitur, aut vult nunquam intelligere, aut conari.

Multi nuperis hisce temporibus variè sunt conscripta, atque argumentis

mentis disceptata, de insigni *Præcipitantium* usu in medicinâ, quasi omnes ægri tudines quibuscum homines conflictantur facillimè abigerentur, si *Præcipitantis proprii & Specifici* cuique morbo maximè accommodati dignotionem exquisitam nos habere mus. Notandum est autem, nos im præsentiarum agere de *affectibus Pu erorum acutis & febrilibus*, qui vitæ eorum derepentè interminantur, non verò de *Chronicis*, qui medicanti longas dant inducias, atque novas rerum facultates curiosè experiri tutiùs permittunt. Rursùm *Præcipitatio* est separatio particularum crassiorum, quæ vi solventis Acidi in liquore aliquo claro imperceptibiles suspendebantur, ast ope acidum infringentis, vinculis jam solutæ, ad fundum depelluntur. Porro *Cruditates*, quæ in febribus apparere solet, nobis quidem videtur esse prædominantis Acidi genuinus effectus: *Cœctio* verò acidi multùm infracti, atque naturæ vincentis signum. Et proinde *Catharsis* arte sollicitata Cruditates sursùm priùs latas versùs fundum corporis

corporis deorsum impellit, & videtur præ omnibus aliis medicamentis propriè *Præcipitare*, quò eadem per alvum vel urinas tandem exonerentur. Quinetiam quodcunque aliud medicamenti genus (tametsi Speculatores, Philolophos se nuncupantes, longè aliter sentiunt) *Præcipitandi* rationem aliquam habet, vix aliam ob causam, nisi quatenus quodammodo *Catharticum*, illum effectum unquam producit. Neque enim *Præcipitatio* in corpore diversiformi, atque totidem succis & humoribus, tot ductibus & anfractibus constanti, eadem aut celeritate aut certitudine transigi posse intelligenda est, quâ Præstigator Chymicus instillationibus varii generis in suos liquores, vel colorum mutationes planè admirabiles molitur, vel Præcipitationes dictas *Magisteria* quantociùs conficit. Quandoquidem igitur *Febris* partes vitales, & maximè superiores, intentare solet, neque experimentis incertis aut periculosis moram aliquam relinquit, prudentis medici certè erit, quâ potest efficaci methodo, materiam fe-

brilem non modò levioribus aut fictitiis *Præcipitantibus* demulcere, quin & veris & genuinis, hoc est, *evacuationibus* opportunis, quamprimum fieri potest, radicitùs extirpare.

Cum verò per plurimos Medicos famæ celebritate admodum conspicuos, jamdiu, imò etiamnum, serperit consuetudo fugam omnium fere Februm *Sudorificis* maturandi, non abs re erit hîc pauca quædam còspectantia nunc subnectere.

Ut primùm quempiam febre *Epidemicâ* correptum vident, de *Malignitate* nescio quâ protinùs somniant, atque *alexipharmacis* & *diaphoreticis* haud parùm calidis *Malignitatem* illam propulsare indefinenter contendunt. Interim *febris* ex suâ naturâ sæpissimè mitis, nec mali omninò moris, ex ipsâ Methodo verè *Maligna* (si quæcunque alia) solet effici. Etenim cum serum sanguini per venas & arterias transferendo debitum *Sudorificis* importunis ita penitus exhauriatur, nil mirum est crassiores sanguinis

sanguis partes in motu suo interrumpi, ac quodammodo stagnare; *Pulsus* exinde debilitari, atque inæqualem, undosum, tremulum, formicantem, aut intermittentem reddi; *Urinas* insuper eadem de causâ paucissimas esse, aut Cruditatis summæ indicia exhibere; ac denique notas *Malignitatis* primarias, nimirum *Petechias*, *Maculas Purpureas*, & quandoque *Stigmata Pestilentialia*, (varios *Gangrænæ* fientis aut facti gradus) sese ostendere solere. Nempè habitus corporis humido multo prius perfusus, & benigno calore constans, sub regimine calidiori statim exarescit, adurit, atque æstu acerrimo prorsus torretur: ut proinde neque lymphæ irrigandis continuò partibus destinatæ copia sufficiens restet, neque sanguis crassior jam redditus, & passim stagnando idoneus, per vasa circuitiōni perenni ad vitam sustentandam necessariæ interventioni amplius fluere aut moveri possit.

Illis autem qui *Malignitatis* infæ-
licem notionem & retinere volunt,
& cæcè deperibunt (utpotè nomen
funestos Ignorantiæ Epidemicæ ef-
fectus tutissimè celans) propono con-
siderandam communem *Turcarum*
Praxin, à Mercatoribus fide dignis
mihi concreditam, indoctam quidem,
sed verè rationalem, quinimò natu-
ralem, in curandâ ipsâ *Peste Malignarum* omnium *Febrium* facile prin-
cipe, per *succum limonum* in omne
jusculum liberalius instillatum, per
frusta *limonum* saccharata ore frequen-
ter masticata, & per potum apud eos
vulgatissimum, dictum *Sherbett*, hoc
est, per ipsum regimen frigidissi-
mum: utpotè quibus *Mithridatium*,
Theriaca Andromachi, *radix Serpen-*
tariæ Virginianæ, & cætera nostro-
rum remedia calidissima, *Alexiphar-*
maca nuncupata, bonis auspiciis sunt
planè incognita, aut in nullo numero
saltem habentur. Neque igitur mi-
rum est, *Pestem* (cujus terror nostra-
tium animos fulguris adinstar longè
latèque percutit) apud ipsos nonnun-
quam

quam minorem hominum stragem
facere solere, quàm mitem aliàs fe-
brim iis in regionibus in quibus
grassatur Doctrina.

Argumentum est infidum, & vel
puero dignum, quo medici nonnulli,
ad partes *Malignitatis* tuendas, uti
solent, quòd scilicet *Februm* quarun-
dam naturà rectè statuatur *Maligna*,
quoniam eadem sunt sæpè *Contagio-
sæ*. Nam si *Contagium* necessario
indicaret aut probaret existentiam
Malignitatis, consequeretur *Scabiem*
ipsam morborum *Malignorum* nume-
ro fore accensendam. In quo tamen
morbo nec vires concidunt, neque
appetitus prosternitur, nec Pulsus,
aut Urina quicquam à sanissimis dif-
crepant; ac denique in quo functio-
nes tum animales, tum naturales con-
stant, & rectè fiunt. Certè *Contagio*
aliquo non carent morbi, quotquot
infignem *inflammationem* in se habent:
ut *Pestis* ipsa, de quâ jam loquor, ut
Variolæ, ut *Morbilli*, ut *Tussis Infantum*
Convulsiva, & cæteri id genus morbi,
qui inflammationi intensissimæ origi-
nem suam debent. Quod

Quod ad *Sudorifica* in febrientibus attinet, haud inficias eo, *Sudores* sive Naturales, sive Arte sollicitatos, in primis Febrium insultibus (cùm pori cutis incipiant occludi, cùmque sensibilis aut insensibilis perspiratio corporis plurimùm impediatur) nonnumquam maximì è re fore. *Sudorifica* autem, quæ in usu esse debent, sint *Temperata*, non ea quæ incendium internum promovent. Neque sint tam *Sicca*, & Pharmaceutica, neque etiam tam spirituosa, qualia flammam flammæ admovent, quàm *Liquida* & culinaria, quæ materiæ copiam sudoribus proliciendis supplere possunt, quæque ob calefactionem externam, non ob calorem solum ingentium sudores provocant.

Rem unam hic notatu non indignam, nec à scopo nostro prorsus alienam, nolo prætermittere. Ea nimirum *Febris*, quæ anno jam præterito grassata est, & cujus Historiam nunc breviter tradam, *Malignæ* etiam nomen, apud Medicos quosdam
Dia-

INFANTUM. 91

Diaphoreticorum usu notissimos, fortè asciscibat..

A mediâ parte mensis *Maii* anni ultimò elapsi ad aliquot septimanas, *Febricula* quædam (quâ ægrotantes de leuiusculis doloribus singulos eorum artus per vices tentantibus, de dolore etiam Capitis frontem imprimis corripiente, atque de Vertigine quâdam maximè conquerebantur) adeò Epidemicè invalescebat, ut nullam similiter, quâcunque ex causâ, aut quâvis anni tempestate, hæcenus observaverim. Integræ familiæ quamplurimæ eâdem febri pariter corripiebantur, ut vix uni è multis procellam illam generalem effugere contingerit. Insultus autem hic febrilis ita Epidemicus ex varietate ipsius tempestatis anni tunc temporis pendere mihi planè videbatur, æstu aliquot dierum intensissimo in frigus derepentè mutato, perspiratione corporis sensibili tunc impeditâ, & poris qui apertissimi fuerant ex improvîso occlusis. Illud verò super hæc re advertam, nunquam tot homines simul ægrotasse

ægrotasse, nunquam pauciores fuisse
fato perfunctos. Eâ quidem febre
laborantes, methodis tam congruis
quàm absurdis, nimirum venæsectione,
catharsi, sudorificis, administra-
tionibus omnibus muliebribus, culina-
ribus, aut medicinalibus, domi ali-
quantisper continendo, foràs in aerem
prodeundo, equitandi exercitio aut
alio quocunque, imò perturbatione
omni & curâ paululùm vacando, ac
denique nihil quicquam aut quodlibet
agendo, in universum ferè omnes
convalescebant. Siquos autem mi-
tissimo illo morbo malè mulctari ac-
cideri, adolescentes fuerunt & ju-
venes, fervidiori temperamento do-
nati, atque sudorificis calidissimis ul-
trâ modum laceßiti. Quod in hac
re notandum restat, extimescendum
est nobis, naturam hujusce febris itâ
mitem ac benignam, tam impropriis
quàm salutaribus remediis facile pro-
pulsatâ, effectus diros atque funestos
posthæc fortè habituram: nempe
optatum illum successum frustra ex-
pectantibus bonis illis mulieribus, &
gregalibus medicastis, ex cardiacis
suis

INFANTUM. 93

fuis & nescio quibus sudorificis (cùm alia tempestas anni curationi fuerit planè adversa, & febris quæpiam truculentis admodum symptomatis stipatam sese ostenderit) quem tempore vernali, & cæptis quibuscunque plurimùm favente, atque in febre omnium mitissimâ, priùs visi sunt experiri.

Priusquam exempla aliquot Curationum methodi nostræ beneficio peractarum libeat proponere, pauca quædam adjiciam, quæ symptomata infantum magis usitata respiciunt; quæcunque apud Autores vulgò invenienda sunt curiosis relinquens.

Inter omnes affectus, qui vitæ infantum interminantur, nullus tot gravia symptomata prognerare solet, quot *Dentitio Difficilis* & laboriosa. *Ægritudo* illa novem mensium, sive *Prægnatio* (quæ *sexcentarum* & *innumerarum calamitatum auctor*, justius quàm ipse uterus, perhiberi potest) genitrices non paucioribus

ribus periculis, quàm factum omnem *Dentitio* exponit. Etenim cùm gingivæ tenellorum Inflammationem talem sæpius subeant, qualem aliæ corporis Adultorum partes (undè febres hisce impendent vehementissimæ) eò quòd Dentes ex alveolis in conspectum erumpere nequeant, minimè est demirandum eorum tenera corpuscula tot symptomatis febrilibus gravissimis eapropter jactari solere. Nimirum illinc iis *Tormina ventris, Vigilæ, Inquietudines, Profluvium alvi*, aut ejusdem *Constipatio, Dejectiones & Vomitus virides, Aphthæ, Febres, Convulsiones*, & similia: quæ universa eidem ferè methodo (ratione ætatis, & symptomatum violentiæ habità) Acidum primò contemperandi, ac deindè leniter expurgandi indubiò cedunt; nisi morbus Chronicus in Acutum transiens, sit valdè complicatus, atque altas adedè egerit radices in regione partium principalium, ut nullà jam arte dimoveri queat; aut nisi misellis fuerint ingenita mala, imò pessima stamina vitæ.

Duplex

Duplex est Dentitionis tempus, infantibus molestum : unum, quo dens osse maxillari primùm emergere nititur, & quo gingivæ pars externa & superior, absque aliquo ejusdem tumore, albedo quodam circulo circumscribi ut plurimùm solet. Alterum est, quo dens mole jam auctior, & amplior factus, gingivam tumidam semper reddit, inflammationem insignem in eadem parit, atque eam perrumpere omni vi conatur. In primo illo *Dentitionis* molimine, æquè ac in secundo, Chirurgi gingivas infantum quâcunque ex occasione imperitè incidunt, quò scilicet dentes faciliùs erumpant, undè vulnus citrà necessitatem, & nullam plerùmque opem ferens, teneris promiscuè infligitur, quùm secundum solummodò *Dentitionis* tempus (quod diligenter notandum est) eam plagam inferri propriè requirat.

Est & aliud circà hanc rem observatione non prorsùs indignum. Nempe quòd *Chirurgorum* nonnulli gingivam

vam intumescens aperire jussis
Phlebotomo suo id facere consueſcant :
 quod pluribus exitio fuit. Nam cum
 incifio ejusmodi ſtatim cicatricetur,
 neque foramen aliquod denti extru-
 dendo aliquantiſper permaneat, planè
 inefficax ea fit, atque alia remedia
 interim negliguntur. Curandum eſt
 igitur Medico, ut inſtrumento magis
 commodo (ſive fit *Scalpèllum* quo ca-
 lami ſcriptorii vulgò conſeſiuntur, ſive
 ſit aliud, cujus dorſum in denſitatem
novaculæ æmulam aſſurgat) *incifio*
 ſemper fiat.

Cum *Aphthæ* ab hâlitu âcri incen-
 dii interni, teneram oris pelliculâm
 (quemadmodum & alias corporis
 partes interiores) rodente aut velli-
 cante proveniant ; quæ illam âcri-
 moniam potenter retundunt, atque
 etiam tollunt, ea ſola nobis maximi
 ſunt æſtimanda. *Gargarismata* autem,
 topica, & *Στοματικά Φάρμακα* nullius
 hîc ſunt uſus. Nequeunt enim *Infan-*
tes os ſuum quoquo modo colluere,
 niſi id inter ipſam deglutitionem qua-
 dantenùs evenire exiſtmetur. Quippè
 illicò

illicò deglutiunt, quicquid ipsis propinatur ad colluendum aut hauriendum; imò ipsum illum humorem, qui *Tussis* vi ad fauces rejicitur expuere nolunt (nisi invitos quandoque *Vomitus* cogat) sed in ventriculum suum delabi constanter permittunt. Nec verò materia ex quâ *Gargarismata* conficiuntur ità est nonnunquam innocua, ut tuto eorundem usui in tenellis locus relinquatur. Certum est, *Aphthas* (quantumlibet lactationem, aut qualemunque esitationem impedire solent) *Testaceis*, & lenissimis catharticis dicto modo intercalatis protinùs recessuras esse; neque video, cur pluribus artificiis ad finem attinendum nimis doctè uteremur, cùm pauciora medicamenta, & simpliciora, tam tutissimos quàm præstantissimos effectus edere poterint.

Ratio autem, quare oris superficies adeò *Aphthis* producendis faveat, cùm interim cæteræ corporis partes ulcusculis nullis afficiantur, hæc est: quoniam pellicula est eadem, quæ
H circum-

circumvestiens regionem oris per œsophagum in ventriculum ipsum continuâ serie ejusdem tunicæ exporrigitur ac descendit. Quamobrem halitus acres ex effervescentiâ corporis præternaturali circa hypochondria contingenti, tanquam ex ahenis, per *Oris* spiraculum fursu feruntur, atque membranæ illius partis labem suam facillimè infigit. Ideoque gustus *linguæ* delicatulus sapores omnes promptissimè distinguit. Denique propter eandem rationem Medici temperiem corporis prædominantem *ex conspectu linguæ* usitato valent judicare.

Diarrhæa Infantum ab orgasmo humorum in intestina delabentium, vel à turgescentiâ illic bilis cum acido prædominium habente semper profluens, neque Astringentibus propriè dictis, neque *Narcoticis* est cohibenda. *Astringentia* enim refluxum humorum acrium versùs partes nobiliores producere solent; quod humidissimo & fluidissimo temperamento præditos in discrimen vitæ manifestum

stum conjicit. *Narcotica* quidem ferociam humorum turgescientium ad tempus consopiant, quò scilicet vi sæpè majori paulò post recrudescant. Adde, quòd vires puerulorum tenerrimæ, & à morbo jam multum fractæ ac enervatæ *Opiatorum* energiam potentissimam rarò sine maximo salutis discrimine sustinere valeant. Quæ verò acorem molestias omnes facessentem molliter demulcent, & tutius exhibentur, atque iis rectius conveniunt. Quamlibet enim in levioribus hujusmodi casibus (ubi *Febris* abest) *Diascordii*, & similium, utroque medicamento genere constantium, usus in malam partem non cessisse, quin potiùs emolumento alicui fuisse, nobis quidem videatur, tamen compertum est, ea in Febricitantibus infantulis periculo suo haud vacare; atque *Cretam*, *Corallia*, *Margaritas*, ac id genus alia ferocientes humores compescentia, citrà aliquam caloris novi accensionem, ut demùm *Rhabbaro* expurgentur, Symptomati huic perdomando optimè conducere, & suppetias saniores ferre.

Nec minùs in *Fluxu deorsùm*, quàm fursùm habito, sive *Vomitu*, eadem prodesse liquebit. Quamdiu enim in ventriculi regione potissimùm regnat quæ est perturbatio, atque Aciditas in primis omnium viis potestatem suam maximè exerat, medicamenta quibus facultatibus pollent eas integras, & illibatas, Ventriculo imperiunt. *Emetica*, ut *Sal Vitrioli*, *Vinum benedictum*, *Tartarum Emeticum*, &c. hic præ aliis remediis palam nonnullis præripere videntur; sed si ætatis tenerrimæ, & virium summæ imbecillitatis ratio in *Emeticis* propinandis locum aliquem promereatur, & si coagulationum facilis solutio, ac deindè subductio, à rebus nullam naturæ vim injicientibus, nullum vitæ periculum secum ferentibus, satis efficaciter, imò longè tutius, atque ab *Emeticis*, aut *Narcoticis*, haberi possit, sanè prudentis Medici erit ab istis omnibus abstinere, aut etiam in totum abhorrere.

Neque

INFANTUM. 101

Neque eadem profunt tantum in *Fluxu omni*, verum & in *Torminibus* Infantum undecunque natis ; in quibus non modò præstantes, sed & *specificas* (si quælibet alia) facultates habent. Non ego *Corticem Peruvianum* (Principem omnium hujus sæculi medicamentorum) *febris intermittentibus* magis *Specificum*, non *Opium* (celebratum illud alterum remedium) *Vigiliis & Doloribus* magis compescendis, quàm *Testacea* illa prius memorata *Torminibus Infantum Specificè* subvenire censeo. Quamquam enim inter innumera ferè experimenta, in tantâ temperamentorum varietate, maternis tot tralatitiis infirmitatibus contingentia, fortè singulam hæc illi instantiam contrà nos militantem, curiosus quispiam fortè fortunâ, inquam, observare poterit, id tamen naturæ summè depravatæ, non remedio in viribus suis delinquenti, est omninò tribuendum. Neque enim *Corticem ipsum*, longè latèque pro *specifico* deprædicatum, *Asthmaticis* viris febre sive intermittenti, sive aliquantum remittenti labo-

rantibus, ità certò convenire constat. Et nihilominùs *Specificorum* omnium *Princeps* in id genus morbis, & maximè in primo illorum genere, jure merito nunc audit.

Quod ad *Convulsiones* spectat, aut Insultus illos sæpe improprie dictos *Epilepticos*, tam a viribus jam proximè attritis & exhaustis, quàm ab àcrimoniâ materiæ morbificæ propaginem nervosam excitulante ut plurimùm pendentes, *Testacea* nostra, & maximè si *Castoreum* iis adjiciatur, magis eximius imò & magis innocuis facultatibus, vel in tanto affectu, vigere deprehenduntur (utcunque apud plures hætenùs pro quiesciliis & rebus nullius momenti sint æstimata) quàm aut *aquæ Antepilepticæ*, quæ teneros plurimùm excalfaciunt, aut *Spiritus volatiles* qualescunque, qui scintillarum instar in omnes corporis partes extemplò profiliunt, quique ex parvis initiis magnum incendium febrile sæpissimè faciunt. Nam cum tunica ventriculi interior tota sit nervæ, atque tum alimentorum, tum me-

medicamentorum facultatibus in penetralia corporis intimiora quantociùs transferendis sit idcirco accommodatior, cumq; spiritus ejus partis, ut & cæterarum, incolæ jamjam irritentur, vellicentur, ac in motus inordinatos exagitentur, videtur nobis maximè necessarium, ut acrimoniam illam nervos irritantem absorbentibus remediis, & tumultum spirituum planè compescentibus, imò somnum iis sine *Napæolæ* conciliantibus, non autem rebus tumultum spirituum majorem excitantibus, & quæ calorem jam latè depopulantem augent, Curatio potissimum instituat.

In *Convulsionibus* quamplurima pro *Specificis* vulgò habita (quorum nomina diu in omnium ore tritissima reticere placet) tam ab autoribus gravissimis quàm à Practicis celeberrimis decantari solent. Veruntamen virtutes eorum (quantum observare licuit) nostram de se expectationem videntur vix ac nè vix quidem explevisse. In Paroxyfmis Infantum Convulsivis, utpotè à Torminum præ-

gredientium materiâ acri nervos omnes vellicanti jugiter obortis, ea quæ acidum obtundunt, contemperant, aut infringunt, idque sine corporis novo æstu aut calefactione, quæque aciditatem sic infractam atque aculeis orbatam per inferiora deducunt, post alia infinita incassum tentata, veras continere vires huic symptomati horrendo debellando pares tandem agnoscentur.

Quin & hujus dicti veritatem multum comprobata habui in puellâ annum vix unicum agente, filiâ cujusdam honesti viri, nomine *Jacobi Lowry*, *Convulsionibus* quas unquam vidi gravissimis, vehementissimis, & frequentissimis correptâ, quæ per plures dies ante meum adventum labia, oculos, artus, imò & totum corpus minimâ cum intermissione exagitaverant. Fuit illa tunc tempotis pallidissima, nec non horrido aspectu; alvus interim astricta, atqui id quod parcissimè dejiciebatur colore fuit viridissimum. Altâ tamen voce ejulabat, quantumlibet vires

INFANTUM. 105

vires prosterni videbantur, ut viciniam commiseratione haud levi eadem afficeret. Durantibus verò hisce *motibus Convulsivis*, actionibus ventris, vix cochleare alimenti aliquamdiu assumpserat, *Cardiacis* solummodò nescio quibus subindè enutrita. Huic miseræ infantulæ subveniebam, & Curationem sæliciter adhibebam, nullis aliis medicamentis, nisi unciis aliquot *oculorum* 69. cum *crystallis tartari* admixtis. Simplicissimi illius Pulveris scrupulum unum aut ampliùs singulis horis in *aquâ pulegii* aut consimili statim deglutire cogeatur, à cujus repetitâ dosi somnus paulùm conciliabatur, ac paroxysmi *Convulsivi* sunt plurimùm immixti. *Enema* è lacte saccharato, eodemque salito, semel atque iterùm injiciendum esse curaveram; donec tandem *crystalli tartari* (tàm alvum leniter solvendi, quàm obstructas vias aperiendi facultate pollentes, modò quantitas eorum sufficiens introsumatur) viam sibi per inferiora patentem faciebant. His verò paucis, & hac nullâ remediorum pompâ, infans

fans ille deploratus è faucibus imminentis fati, insperatò quidem, sed perfectè evadebat. Cur autem, ut id obiter dicam, tenellos *Convulsionibus* excruciatos, & simul *Vigiliis* ac inquietudine quasi absumptos, *Vescicatoris* aut nuchæ aut aliis partibus admotis, ulteriùs ego torquerem, nequeo probè intelligere; quandoquidem id genus medicamentum *Comatosi* stupore excitandis aut etiam extorquendis videatur esse propriè & peculiariter dicatum.

Quidni addam, quod, ex quo Methodo suprà laudatà in medendis Infantibus usus sim, plures eorum, sub primum meum ingressum, *Convulsionibus* correptos viderim, imò & nonnullos iis adeò jam graviter debilitatos, ut medicamentis qualibuscunque deglutiendis nullæ omninò vires amplius suppeterent; sed quod vix minierim quidem tenellorum quendam *Convulsionibus* tunc temporis prorsùs *immunem*, post primum usum *Pulverum* prædictorum, denuò corruptum memet unquam vidisse.

Variolæ

Variolæ & Morbilli Infantum, plerumque illis mitis & tranquilla sanguinis effervescencia, sæpè non ita malè se habere solent, ubi nec Medicorum auxiliatrices manus expetuntur, neque Curatricum sibi magnoperè placentium abundans peritia efflagitatur. Cùm verò effrænis sanguinis impetus Medicam Opem jure exposulet, *Testacea* prius recensita id ferè auxilii *infantibus*, quod *adultis* *Narcotica*, præbere solent. Atverò *Spiritus Volatiles*, qui in usu sunt, *Aquæ cardiacæ*, *Mithridatium*, *The-riaca Andromachi*, & cætera calidiora *Alexipharmaca*, aut *Diaphoretica*, sunt imprimis fugienda, quæ exanthematis præproperè expellendis, atque insanæ eorum foràs extrusioni omni ope moliendæ præcipuè destinantur; at quæ, loco virtutis cardiacæ aut expulsoriæ quam præ se ferunt, *Variolas* ex se benignas in periculosas multoties immutant; & *Morbillorum* materiam, aliàs in superficiem corporis faciliè secedentem, irritant, perturbant, & introvertunt

trovertunt, Dyspnæas lethales sæpè invitant, & catarrhos suffocativos excitant; ac denique sanguini leviter & modicè æstuanti mox ulteriùs succendendo videntur maximè quidem inservire.

De *Variolarum* naturâ pensitanti mihi in mentem sæpè subiit admirari, quâ ratione regimen intensè calidum in hoc morbo non modò apud ineptas nutrices, verùm & Medicos aliàs satis doctos ita invalesceret; cùm hicce morbus sit maximè *Inflammatorius*; cùm denique *Suppuratoria* omnia medicamenta, propriè sic dicta, partibus corporis sive uni sive pluribus intumentibus, & in Suppurationem proclivibus externè applicari solita, tùm à Medicis tùm à Chirurgis, uno omnium consensu, sint & esse debeant facultatibus summè Temperata: qualia sunt *radices althææ, & liliorum, folia malvæ, althææ, branca ursinæ, farina lini, sænugræci, tritici, butyrum, adeps, vitellum ovi, mucilagines, mellis, & similia*, quæ calore minimè excellunt.

excellunt. Remedia enim calidiora
sive interna, sive extrà adhibita, sunt
planè *discutiendi*, & rarefaciendi, &
facultate priori contrariâ prædita.
Adde quòd hæc functiones naturæ
Suppurationi ita incumbētis reverà
perturbent, & in confusionem alie-
nam necessariò adigant. Quamo-
brem *Testacea*, quæ sunt viribus ad-
modum *Temperata*, quæ *Suppuranti-
bus Medicamentis* naturâ suâ benignâ
ac miti proximè accedunt, quæ *pu-
tredini* corporis universali summope-
rè resistunt, quæ denique functiones
neque animales nequè naturales in-
terturbant, aut inordinatas reddere
solent, pluribus certè nominibus *Va-
riolarum curationi* symbolum confe-
runt.

Potui pluribus rem institutam de-
fendere, atque adeò limites hujus
opellæ in longinquum proferre. Sed
lectorem nolo diutiùs detinere, am-
bagibus scholasticis nullam unquam
determinationem aut subituris aut
promerentibus; & ad Praxin Medi-
cam nihil quicquam attinentibus; nolo
Autorum

Autorum inter se in æternum vellicantium citationibus gloriosis umbram eruditionis non vulgaris aucupari; ac denique nolo aliorum sententias subtiliter convellere, quò in alienis hallucinationibus ipse triumphos agam, & quò meam qualem qualem opinionem quoquo modo propugnem. Etenim probè novi, quàm reverà difficillimum sit, veritatem rerum penitus scrutari; novi quòd is ad veritatem cujusque rei proximè accedat, qui minùs aliis errasse deprehendetur, Utcunque enim homines ex qualibet ansâ critas suas in altum vulgò erigunt, & *Scientiæ Consummatæ* speciem in hac vel illa disciplinâ sibi facile assumunt, mortalibus tamen hæud concessum est ultrà tenuitatis & fragilitatis naturales terminos progressus facere. Et profectò quantò quis aliis *Scientiâ* est *superior*, tantò ut plurimum se gerit *submissior*. Videtur autem nobis quædam rerum mediocris comprehensio, atque Pari scientiæ Proportionè limitata, omni sæculo partitum diffundi, ut scilicet neutrum alterius

INFANTVM. III

alterius *ignorantiam* nimiam meritò exprobraret. Sanè perdidimus nos, inter magnas rerum humanarum vicissitudines, quamplurima quæ in prioris alicujus sæculi præclaram memoriam & cesserunt, & semper vertent. Neque etiam defunt ipsimet nostro huic sæculo (quicquid invidi ringuntur) sua inventa laude admodum digna, quæ *Artem Medicam*, usque dum *Ars* erit, & magnoperè *Nobilitabunt*, & à nostris sic excultam seræ posteritati sacram tradent.

Exempla aliquot *Infantum* Methodo hæc nostrâ curatorum nunc tandem exhibebo; id autem non eo animo ut conamina nostra, qualia qualia ea sunt, *aliis* omnibus peritioribus *Methodis* anteferenda proponerentur, Quippè quid alii judicio magis valentes possint, non est nostri determinare. Illud duntaxat agimus, ea quæ pro *vero*, aut saltem *verisimillimo*, ex nostrâ observatione, sunt comperta (eandem judicandi potestatem aliis liberè relinquentes quam nos jure suscipimus) & quæ non-

nonnullis è re fore haud veremur
conjectari, in lucem emittere, & pub-
lici juris facere.

Observatio. I.

I. **N**obilissimus Infans, *Filius* natu-
maximus Illustrissimi Domi-
ni, Domini *CAROLI Marchionis &*
Comitis Vigarniensis, (Viri muniorem
omnium in Republicâ maximorum
summè capacis, quem nullæ rerum
humanarum vicissitudines ab integri-
tate singulari unquam transversum
egerunt, ac denique ingenii celerita-
te quâdam incredibili donati) Tem-
peramento corporis valdè sanguineo
& succulento præditus, sed cui nervi
omninò infirmi fuerunt, *Febre Acut*
plus semel fuit correptus; *materia*
autem *Febrilis* in *Pulmones* ipsius
potissimum se semper transferebat. In-
terim *Dominatio sua Dyspnæa* gravi-
ter laborabat, & difficilis inter dor-
mitandum anhelitus astantibus clarè
fuit

INFANTVM. 113

fuit auditus. *Pallor* faciem venustissimam obducebat, *sitis* maximè urgebat, & *calor* cutis intensus ac mordax, cum iactatione & inquietudine continuâ.

Sanguinem è brachio paulò liberalius primum detraxi, ac deindè ipsâ hâc *Methodo* quam descripsi semper auspicatò sum usus, quâ *Febris* cum omni symptomatum satellitio fuit facile profligata, & sanitas demùm restituta.

Cæterum primum tempus quo *Illustrem* hunc *Infantem* ac *Dominum* ego invisebam fuit, cum jam quatuordecim menses esset natus, Junii die 14. Anno 1685. *Tussi* autem *Convulsivâ* tunc temporis fuit maximè debilitatus, cum curæ nostræ committeretur; Domino Doctore *Short*, Medico nemini secundo, in sociam operam feliciter accersito. Venâ brachii dextri ex communi consilio statim apertâ, & sanguinis unciiis circiter quatuor detractis, e quidem proponebam *Margaritarum*, & I similiū.

similium Aciditatem prædominantem
 contemperantium, usum solito liberaliorem; *Succi Pulegii Saccharo Cando* edulcorati cochleare interim bis vel ter in die simul præbendo, atque tertio quoque die alvum ejus *Mannâ* blandè solvendam; cui quidem *Methodo*, ut à me aliàs comprobata, ac simul tutissimæ, facile annuebat vir candore singulari, & perspectâ morum probitate, non minùs quàm peritiâ artis, præstantissimus. Atque eo pacto *Nobilissimus* ille *Infans*, Augustissimæ post Regiam Familiæ *Ducis de Beaufort* proximus à Patre Hæres, qui ex judicio præclarissimi illius Medici haud minùs *trium mensium spatio* liberandus videbatur, *decem circiter diebus* (ut non malè tùm temporis palàm augurabar) è gravissimo hoc morbo convalescebat.

Portò eundem *Nobilissimum Puerum*, jam quinque annos natum, nuper *Febre Continuâ* decumbentem; & primùm de *Capite ac Ventre* alternis vicibus quiritantem, sed mox
 imma-

INFANTUM. 115

immanissimis *Torminibus* in regione *Ilii* intestini miserè excruciatum, (ut ad *Iliacam Passionem* jam proximè accederent) cum Pulsu debilissimo (fortunante Numine) ad sanitatem reducebam. Notandum autem, quòd cum hæc *Febris Acutissima & Continua*, in *Intermittentem* & tutam denuò transmutaretur, cujus paroxysmus, nullo rigore aut frigore inter initia (ut fieri tolet) constans, sed *Tussiculâ siccâ* aditum sibi pariter ac durationem faciens, semper à prandio singulis diebus recurrebat, *Corticis Peruviani* vires experiri placuit. Verùm emolumentum exindè enatum erat fugax & merè palliativum, donec stillæ aliquot sanguinis è naribus fluentis cum *Tussi* vehementiùs urgente, & *Febre* novas vires capeffente, me aliquamdiu priùs reluctantem (eò quòd robur nativum ex hoc morbo jam plurimum attereretur) è brachio *Sanguinis uncias* ad minimum *sex* detrahenda tandem cogerent; atque die proximâ *Catharsin* adhibere. Quibus igitur exactis, *Jalapium Corroborans*,

116 *De Morbis Acutis*

& reliquiis *Tussis* abigendis præcipuè destinatum, illi jam valdè imbecillo ità protinùs conducebat, ut ad perfectissimam valetudinem quotidie propius accederet, & sanitas ex omni parte confirmata, quà ab illo tempore jam integrâ *fruitur*, ei restitueretur.

Observatio. II.

2. **F**lliolam ejusdem *Celsissimi Marchionis*, & *Dominam, Dominam Elizabetham*, undecim menses natam, habitu opimo & crasso præditam, *Febre Acutâ* cum *Tussi* fere *Convulsivâ*, ineunte vere, sed & tempestate admodum frigidâ, nuper correptam, *Methodo* prius recensitâ auspikatò tractabam, & paululò majore temporis spatio (nempe æquâ ratione tempestatis anni habitâ) ad integram sanitatem reducebam, nisi quòd sub finem *Curationis* guttas aliquòt *Elixir Propriet. dulcis Testaceis* exhibitis denuò adjici curaverim.

Observatio.

Observatio. III.

3. **U**Nicus *Filius Illustrissimi Comitum Pembrokiensis* (non modò antiquo *Natalium* splendore, verùm & universis *animi dotibus egregiis ornatissimi*) septemdecim septimanas natus, *Torminibus* ventris, *dejectionibus Viridibus, Aphthis, Inquietudine* perpetuâ, nec non *subsultibus membrorum* crebrò recurrentibus, incipiente Februario, laborabat. Aures, quibus madidus quidam humor (pro more Infantum) copiosè effluere solebat, jam fuerunt prorsùs exarefactæ. Hujusmodi præscriptionibus obtinui, ut *Nobilissimus ille Infans* intrâ spacium sex dierum quàm rectissimè varet.

R. Pulv. è chel. 69. comp. 3j. Margar. pp. ʒij. sal. prunell. ʒj. M. F. *pulvis* in viij. p. æ. dividendus. Sumat unam statim, in cochleari

118 *De Morbis Acutis*

Zulapii sequentis, superbibendo co-
leare alterum.

R. Aq. lact. alexit. ℥iv. puleg.
℥ij. pæon. comp. ℥iij. sacch. perlat.
℥j. M. F. *Zulap.*

Postquam primis duâbus diebus
Illustris Infans de *Pulveribus* præ-
dictis quod præscriptum erat assump-
serat aliquoties in die ad Symptoma-
ta quibus detinebatur consopienda, &
ex quibus reverà sunt consopita, ex-
hibui diei tertiæ aurorâ *Syrupum Sa-
lutivum* sequentem; quo alvus leni-
ter subducebatur, atque res omnis in
vado fuit constituta.

R. Syr. de cichor. cum rheo, de
rhamn. cathart. ā ℥j. rhei el. pulv.
gr. xij. tinctur. croc. gtt. x. M.

Deinceps duos alios dies in *Pulve-
ribus* illis exhibendis adhuc perge-
bam, ac rursùm tertio *Catharsin* ean-
dem instituebam. Quibus absolutis
ægritudo omnis in totum evanuit,
color faciei pallidus fuit in vividum
immuta-

INFANTUM. 119

inmutatus, atque aures, uti prius, exudare protinus cæperunt.

Observatio. IV.

4. **H**onoratissima ejusdem Illustrissimi Comitis Filiola, Domina Catherina, tres annos & dimidium quarti emensa, Febri lentâ exacerbationibus valdè irregularibus constanti corripiebatur, atqui Illa de gravi Capitis dolore maximè, (& Ventris nonnunquam) conquerebatur. Alimentum omne fastidio ei fuit, & somnolentiâ identidem premebatur, ut Variolarum suspicio apud domesticos omnes fuerit oborta; subsultibus nervorum aliquoties inter dormiendum, nec non Tussiculâ siccâ, nonnunquam tentabarur. Sequentia præscripsi.

R. Aq. lact. alexit. ʒvj. epidem.
ʒss. Margar. pp. ʒj. pulv. è chel. 69.
simpl. ʒij. Sacch. crystall. ʒss. M. F.

I 4

Julap.

120 *De Morbis Acutis*

Julap. de quo capiat cochl. iij. quartâ quâque horâ, vase priùs diligenter agitato.

R. Aloes. Succotr. ʒj. summit. centaur. min. fol. sabin. sicc. ā. ʒʒ. pic. Burgund. ʒj. tereb. *Ven.* qs. f. *Empl.* umbilici regioni adhibendum.

Die proximâ persistebat in usu *Julapii*.

Epispasticum etiâ subtùs nucliam fuit applicatum.

Enema è lact. saccharat. & salit. ʒvj. quoniam alvus non respondebat, injiciebatur.

R. *Aethiop.* mineral. calomel. ā. gr. vj. mivæ cydon. ʒij. f. *Bolus* serò exhibendus.

Sequenti die sumebat *Syrupum* hunc *Catharticum*:

R. Syr. de rhamn. cathart. ʒij. pulv. *Comit. Warvicensis* gr. vj. rhei cl.

INFANTUM. 121

el. pulv. gr. xij. tinctur. croc. gtt.
xx. aq. ceras. nigr. 3j. M.

Crystall. tartar. 3ß. ad vim purgativam exacuendam in haustu seri possetici propinabatur.

Eadem nocte quatuor cochlearia *Julapii* prædicti exhibebantur horâ somni.

Quartâ die & quintâ *Mixtura* sequens cochleatim delingenda reliquis additamento fuit.

R. Corallin. 3ij. fol. menth. sicc. pulv. ʒj. pulv. è chel. 69. simpl. 3j. syr. de Balsam. *Tolut.* de althæâ ā 3j. aq. aurant. 3ß. M.

Vesperâ sextum diem præcedente *Bolus* superscriptus repetebatur; & manè insequenti *Syrupus Catharticus*; ex cuius vi & efficaciâ, sub meridie, *Nobilissima Domina Lumbricum* spithamæ longitudinis ventriculo evomit. Quo facto, ab ægritudine omnimodâ promptissimè liberabatur.

Observatio.

Observatio. V.

5. **H**ONoratissima, & unica *Filia* serenissimi *Principis* *JACOBI* Ducis *Ormondia*, vix unum mensem adhuc nata, *Nausea* ac *Vomituritione* fuit malè affecta, nec non *Sedibus Viridibus*, ac proinde *Torminibus* cruciata. *Pulvere Perlato* ad gr. viij. vel \mathfrak{ss} . in cochleari aquæ *Menthæ*, bis vel ter in die propinato, *Tormina* ventris facile propulsabam; atque *Rhabarbaro* à gr. vj. ad \mathfrak{ss} . in tantillo *Syrupi de cichorio cum Rheo* materiam morbificam blandissime subducebam; ex quibus color dejectionum *Viridis* in meliorem immutatus, ac *Torsionibus* statim sublatis dies noctesque fuerunt quietis plenæ. *Nausea* pariter ac *Vomitus*, ventriculo jam emendato, protinus cessabant.

Observatio.

Observatio. VI.

6. **F**ilia unica eximii Domini, Domini *Faot Ouslow* Armigeri, apud *Kensington*, præsentis Parlamenti Senatoris, atque ex amplissima & florentissima familia in Comitatu *Surriae* oriundi, sex menses nata, *Febre insolita*, ac mali moris, quam *Malignam* nuncupare amant, aliquamdiu fuerat correpta. *Dejectiones* ejus *Virides* fuerunt, color faciei pallidissimus, nec non plumbeo proximus. *Aphthæ* oris lactationem omnem prorsus impediabant; & *Symptomata* quædam *inuisitata* maximum vitæ discrimen unâ intentabant. Mentum suum, quantum potuit, fursum attollebat, & caput retrorsum dies noctesque deflectebat, ut ego *Apostema* aliquod circa fauces hærens, aut *Strangulationem* repentinam, statim ac advocatus, proinde suspicaret. Huic alterum è *Pulueribus* præme-

præmemoratis ad gr. xv. quâlibet vice exhiberi jussi, secundum methodum superius descriptam Atverò toties quoties is propinabatur, è vestigio contigit *Ebullitio* talis, qualem in nullo Infante tam perceptibilem observare adhuc licuit. Omnia enim deinceps in tumultum enormem conversâ sunt, atq; res in extremo discrimine perindè versari videbatur, ac si *Suffocatio* totalis eam statim confectura esset. *Ebullitionem* verò usitatam inter *Acidum* & *Alcali*, sub primam eorum in vase admixtionem, planè referebat. Porro effervescentiâ hâc finitâ, illa *Sudore* multo protinùs diffluebat. Neque tamen post plures *Pulverum* doses, & subsequentem lenissimam *Catharsin*, aut Symptoma illud tantillum minui, aut catara in melius mutari videbantur. Itaque *Mercurii dulcis*, & *florum sulphuris* à gr. iv. in tantillo Syrupi caryphyllorum, tandem vespèri exhibebam; & manè insequentem, ad summam humorum corruptelam, sive corrigendam, sive averruncandam, eadem repetebam. Ex secundâ autem
illorum

illorum dosi matutinâ, non ita diu exhibitionem, magnam humorum putridorum & fœtidissimorum sanguine striatorum copiam, colores Iridis multiformes æmulantium, illa evomuit; ex quo statim convalescere incæpit, & *Pulveres illi*, à quibus paulò antè ita abhorrebat, tunc iterum propinati *optimè* quidem *conducebant*, nullâ jam ebullitione inter eorum usum amplius comparente. Exindè etiam plorare, ac strenuè vagire, tanquam sana, tunc valebat. Item *Tussis* perexiguam molestiam creans, tùm fuit exorta, tùm facile propulsata. *Aphthæ* quantocyùs recedebant, *Febris* protinùs evanescebat, color vividus vultui restitutus, atque Infantula hæc universis pro *deploratâ* meritò habita pristinum vigorem omni ex parte statim recuperabat.

Observatio.

Observatio. VII.

7. **F**ilius unicus Domini *Burton*,
Præfetti navis onerariæ ad
Indias Orientales navigare solitæ,
 octo dies tantummodo natus, tem-
 pore hyemali, *Torminibus, dejectioni-*
nibus Viridescentibus, atque inquietu-
 dine continuâ laborabat. Adde, quod
Aphthæ, adinstar *crustæ albe*, labia
 interna, imò & totum os adeo jam
 obducebant, ut mammis nutricis os
 suum tenerrimum admoveere, aut
 minimum lactere, haud sustineret.
 In hunc igitur modum ei præ-
 scripsi.

R. Margar. pp. ℥ij. pulv. è
 chel. 69. simpl. ℥j. M. F. *pulvis* in
 viij. *chartulas* dividendus. Sumat
 unam ter in die, temporibus oppor-
 tunis, in cochleari *Fulpii* sequen-
 tis.

R. Aq.

R. Aq. lact. alexit ℥ij. puleg. ℥j.
facch. perlat. ℥iij. M.

Dei primâ, ac deinceps, *Tormina*
sunt confopita, & somnus placidus
conciliabatur.

Tertiâ die sumebat *Syrupum Solu-*
tivum sequentem :

R. Syr. de cichor. cum rheo ℥ij.
pulv. rhabarb. gr. vj. aq. rosar. gtt.
xxx. M.

Eâdem vesperâ *Pulverum* præ-
dictorum alter propinabatur.

Die quartâ lactere incæpit, *Aph-*
*thi*s jam disparentibus; atque sedes
fuerunt omnis Viriditatis expertes.
Veruntamen eâdem die, & quintâ, in
usu priori *Pulverum* perseveravit.

Sextâ *Syrupum solutivum* cum
Rhabarb. el. pulv. ðß. loco gr. vj.
assumebat. Quibus demùm exactis,
perfectè convaluit.

Observatio.

Observatio. VIII.

8. **F**ilia Domini Georgii Sclater, (Theologi, liberali eruditione eximiè perpoliti, & Rectoris Parochiæ *Haies* propè *Bromely*) decem circiter menses nata, *profluvio alvi* violentissimo, inter *Dentiendum*, corripiebatur, ut ex dejectionibus continuis (quæ virides fuerunt, nec pauciores quadragintà aut quinquagintà, spatio viginti quatuor horarum, ut Parentes mihi retulerunt) ferè exanimis foret, & ab omnibus relictà pro deploratà. Exhibebam ei *Pulverum* descriptorum (inter quos in sistendis *Diarrhæis Cretam* primas obtinere, & vel *Coralliis* præstare, conjectari soleo) scrupulum quartà ad minimum quâque horâ, sed & sæpius inter initia, donec fluxus admodum remitteret, ferocia bilis sedaretur, somnus unà conciliaretur, & vires aliquantùm redintegratæ fuerint,

rint. Tertio die præparatos jam humores è corpore exigebam *Rhabarbaro* illo nunquam satis laudando, quod tam partium jam imbecillarum robur firmat, quàm impuritates blandissimè tollit & expurgat. Perseveravi in eisdem ter vel quater in die exhibendis, donec tertia dies rursùm rediret, quâ *Catharsin* eandem repetebam. His finitis perfectè convalescebat.

Hic porro adjiciam. Quemadmodum *Rhabarbaro*, inter *Purgantia Infantibus*, sive *Febri*, sive aliàs affectis accommodata, palmam facile adjudicem; ita vix aliud reperiri est ex naturâ suâ insalubrius, aut periculosius, in tenellorum *Febribus*, decantatâ illâ *Aloe*, quæ febricitantibus (quantumlibet *Præparatio* ejus *Sacra* indigitetur) perniciosissima tamén extat, tum propter intensum suum calorem, tum propter *Corrosionem* suam insignem tenerrimæ indoli maximè adversam. Atque hujusce rei veritatem poterim, si libuerit, confirmare, *Historiâ* planè incredibili

K

Nobili-

130 *De Morbis Acutis*

Nobilissimi Infantis vix quadriennis, Febre lentâ correpti, & binorum dierum spatio ad eas incitas redacti, per usum potissimum *Hieræ Picræ*, in vehiculo, uti mos est, calido, ut labes viscerum indè subito enata, quam *Autopsia Anatomica* postmodum demonstrabat, omnem fidem longè superaverit. Verùm sileo, memor quemadmodum *de Mortuis*, ita & *QUOAD VIVENTES*, nil nisi benè & honorificè loquendum.

Observatio. IX.

9. *F*ilia Generosi, quadriennis, ætate anni 1687, laborabat *FEBRE* omnium vehementissimâ, quas in tenerâ hâc ætate unquam vidi; habitus corporis fuit admodum macilentus, sitis inexplebilis, calor cutis ultrâ istos annos acer & mordax, ut tangentis manus incendium ejus internum vix aliquantulum sustinere

nere potuerit. *Parotides* interim cruciabant, nec non mediocriter intumebant; genæ rubore summo ut plurimum perfundebantur; atque anxietate & inquietudine continuâ languescibat. Eam sic ægrotantem vesperi primum invisebam. *Cui illicò propinabam ex *Pulveribus* prædictis, & redditis paulò expulso-riis, semidrachmam, paulò post repetendam, in cochleari *aquæ Pulegii*. Mânè insequenti eadem sunt iterata; sed bihorio post haustulum matutinum, sanguis è naribus copiosè fluebat, atque tota frons livida & turgida erat, cum rubore insigni hîc illîc intersperso, ut omni ex parte fustibus recens verberata frons ejus videretur. Sub tempus sinistrum *Macula* plenè *coccinea*, *magnitudinis duorum plûs digitorum, eademque rotunda se exhibebat. Quibus spectatis neuti-quam deterritus, imò rem benè ominans, in *Pulveribus Acidum contemperantibus*, sed iis jam minùs expulso-riis, propinandis per illum diem permanebam. Proximâ autem, hoc est, die tertiâ, ex quo adveni,

tametsi *Febris*, *Calor*, & *Sitis*, æquè intensa atque priùs tunc manerent, tamen *Pulverem Purgantem*, cujus operationi promovendæ opem non exiguam conferebant *Crystalli Tartari*, exhibere nullus verebar; undè quinquies aut sexies dejecisse eam contigit. Denique eadem ipsâ die *Febris* illa in totum profligata est, *Sitis* vesperti nulla, & *Calor Cutis*, tanquam sanissimæ, jam fuit tactui maximè temperatus, ut proindè sub noctem pusilla integræ valetudinis conscia Parentibus suis lætè exclamaret: *Quàm Rectissimè nunc ego valeo.*

Observatio.

Observatio. X.

10. **F**ilia Domini *Golton*, Generosi, annum unum nata, habitu opimo & præpingui, Mense Novembri, propter *Difficilem Dentitionem* gravissimè *Febricitabat*; Sitis ei fuit inexplebilis, vultus pallidissimus, nisi quod & nonnihil viriditatis pallori conjungeretur. Quotiescunque os mammæ lactatura admovebat, *Tussi* statim exortâ à lactatione desistere ea toties cogebatur; quo symptomate equidem admonitus, Uvam tumidam ac inflammata fuisse conjiciebam. Os præterea *Aphthis* valde sæuciabatur, quod firmè occlusum vix unquam aperire vellet, nisi naribus arctè compressis, ad spiritum ducendum, & simul medicamentum sumendum, nonnunquam impelleretur. Sedes ejus Viridissimæ, atque Acidum redolentes, cum jactatione frequenti, *Torminibus ventris* eam

cruciari denunciabant. Inter dormitandum Anhelatio astantium aures clarè feriebat. Præterea nè tantillum vagire tunc potuit, donec excurrente septimanâ, & ex remediis ipsissimâ hâc methodo, quam descripsi, administratis multum retusâ ægritudine, clamor Infantibus usitatus præsentium aures tandem demulceret. A secundâ Catharsi singula Symptomata manifestò remittebant; & à tertiâ celebratâ, color vultui floridus cum candore nitidissimo sensim rediebat, os sanum fuit, oculi redditi vivaces, atque valetudinem confirmatam deinceps obtinebat.

Adjiciam & *Chronici affectus* exemplum non vulgare, quod nec ab instituto multum alienum, nec ipsum fortasse erit prorsus inutile.

Observatio.

Observatio. XI.

II. ¶ *Saachus Pope*, tredecim annos natus, *Atrophiam*, uti apparuit, *Verminosam* adeo emaciatus fuit, ut ipsissimo Sceletto quàm Puero viventi similior ille videretur. Facies fuit cadaverosa, aut *Hippocratica* dicta, oculi concavi, nares acutæ, ossa pel- libus tantummodò circumtectâ. Ex morbo fatuus, & Rationis omninò expers fuit; de alterâ parte concla- vis in alteram, ope artuum strigoso- rum, vix reperere ut limax potuit: omnes ejus excretiones, sive per urinam, sive per sedem, fuerunt in- terdiu in braccas, noctu in lectum, involuntariè emissæ. Huic indies exhibebam *Æthiopis Mineralis*, quem in usu habeo, grana viginti quinque, aut semidrachmam, manè & vesperi, corpus interim blan- dissimè laxando quartâ quâque die. Complures illinc *lumbricos* per al- vum

136 *De Morbis Acutis*

vum excrevit, atque deinceps ^{*Eux}
^{sa} & ^{*Euxapx} paulò post evasit.

Præparationem autem *Æthiopis* nostri *Mineralis*, utpotè apud nulum Autorem, quod scio, legendam, & usui multiplici, ut opinor, futuram, describere non gravabor.

R. *Hydrarg.* p. iv. *Flor.* \triangle . p. iij. Agitentur in mortario vitreo, donec omnes globuli Mercuriales penitus evanescant, & massa redigatur in Pulverem fuscum tenuissimum, qui paululum asservatus maximè nigrescit.

Vulgaris modus *Æthiopem Mineralem* conficiendi est, *Mercur.* crud. & *Flor.* \triangle . ā. p. æ. incorporando, ac deflagrando, donec genus quoddam *Capitis Mortui*, finitā combustionē, in formā *Pulveris* mediam admixtæ massæ partem continentis restet; cujus facultates genuinæ annon exustione illā plurimum delectantur, an verò etiamnum, & quantum vigeant, nondum ita constat, ut quid certi

certi statui possit: quemadmodum
& de plurimis Præparationibus aliis
Igne exortis idem sit dicendum.

Præparationem hanc cæteris *Mercurialibus* ut plurimum anteferre soleo, tum quia qualicumque quantitate, & quotiescunque exhibita *Salivationem* nunquam provocat, quæ tenerrimis naturis neque convenire potest, neque inexpectata citrà horrorem astantium summum unquam conspicitur; tum quia *simplici* ac *naturali modo* perficitur, absque aliquo auxilio *Artis* nimio perè Curio-
læ, quæ *Medicamenta* nullo loco numerare solet, nisi *Ignium* luculentorum torturæ ea priùs commiserit, quò scilicet *Puriora* & à sordibus nescio quibus ingentis *Defæcatoria* illinc fiant, cum tamen ex *optimo* statu, & naturalibus eximis facultatibus pollenti in *deteriorem*, minùs tutum, ac prorsùs novum eadem non rarò transmutentur. Sic autem indomita *Mercurii Volatilitas*, cui quidem *Figendæ* tot laboribus & tantà contentione *Chymici*
diu

diu sudarunt, minimo *Mortarii* & *Pistilli* negotio facillimè subigitur.

Poterim quamplurima alia *Curationum* exempla enumerare, si diutius eadem in re immorando molestias lectori facefferem.

Poterim & in memoriam revocare, atque meritò comprobare, consuetudinem illam ueterem, semperque optimam, morbos plerosque tum Infantiles tum Pueriles facillè Præveniendi, medicamentis notis & salutaribus, corruptelæ humorum plurimùm resistantibus, & singulo mense exhiberi solitis. Quippe cum indoles Puerorum tenerissima impressionibus omnibus externis pariter ac internis tam obnoxia sit, cumque *Acretias* & Cruditates in teneris tam facillè prædominium obtineant, Prudentis Medici erit, diatheses illas morbosas ita per *Emixionem* corrigere & emendare, quæ nequeunt in temperie tam molli ac imbecillâ in totum tolli.

Poterim

Poterim & prolixiùs disceptare, an *Tutius* sit *Infantes* recens natos *Nutricum Conductitiarum* custodiæ, uti mos incessit, temerè resignare, ut scilicet Parentes, postquam ex *Nutricum* errore aut incuriâ *Infans* animam innocentem jam efflaverit, ipsum nunc maximè periclitari tandem intelligant; an verò ab ortu primo illi potiùs ablactandi sint; an Matres ipsæ *Nutricis* partes jure agere deberent; aut denique annon *Nutricula*, ubi talis requiritur, sit domi maternæ alenda, & sub *Parentum* *Oeconomîâ* sit à mariti consortio diligenter cohibeuda.

Verùm jam tempestivum est *Objectionem* diluere, tam *Medicorum* quorundam in *Praxi* egregiè versatorum, quàm eorum omnium qui *Materiae Medicæ*, quâ patet, recens investigandæ operam diligentissimè dederunt. Nempè culpabunt, *Methodum nostram* simplicem, & minùs ornatam esse, tam ex rebus vulgò notis constan-

tem, quàm *Varietate* illà *Præscriptionum* Medico Docto apprimè necessarià, atque apud Autores sæpè luxurianti, plurimùm carentem. Imò & crimini dabunt, me *Præparationes Chymicas* apud Autores pleròque omnes in Operibus suis jamdiu celebratas aut penitus ignorasse, aut saltem immeritò posthabuisse.

Hi igitur meminerint, *Medicum* esse *Naturæ* tantummodò *Ministrum*, & quousque iactet. Querantur & iidem nos Nudos esse Natos, *Naturam* paucis contentam, atque *Artis* esse *Naturam*, quoad poterit, æmulari, vel potius adumbrare. Sciant etiam illum, qui nimis Longas, vel qui nimis Multas remediorum *Formulas* præscribit, aut ex *Ignorantiâ* peccare, aut Dolo malo.

Quod verò ad *Chymiam* attinet, malim ego eam probe callere, quàm Promissis Chymicis firmissimam fidem adhibere. Nihil dicam, quòd apud Clarissimum *Lemerium*, *Hermeticae*

INFANTUM. 141

meticæ Artis, ut & hujus sæculi (quoad rem *Chymicam*) decus & ornamentum, aliquamdiu fuerim *Parisis* Convivator, nec non Contubernalis. Sin Medica Ars *methodis Curativis genuinis* minùs antea fuisset destituta, cùm *Chymica* primum in Medicinâ locum præ aliis non ita pridem ambirent, *Præparationibus Chymicis*, nî multùm fallor, ea minùs postmodùm exuberasset. Quorsùm enim ad res ignotas, incertas, imò & periculosissimas, quorsùm vel ad *Asyla Ignorantiae* confugerent Medici, nisi rerum diu notarum, & à pluribus expertarum, suspicio aliqua notabilis meritò fuisset oborta? Certè *Umbra*, amissâ *Substantiâ*, non ita avidè captaverant, nisi lux *Umbrae* illius tremula incantamento quodam oculos fortè perstrinxisset. Nolim verò *Chymiam* intrâ *Pharmacopœiæ* limites circumscriptam temerè vilipendere, quemadmodùm & nullis limitibus Medicis conclusam nolim alios inconsultò magnificere.

Notatu

Notatu autem dignissimum est, maximos rerum Chymicarum fautores, & rationi medendi veteri præservidos hostes (ut nihil dicam de Ciniflonibus istis, & circumforaneis operatoribus, qui omnia medicamenta adulterinis corrumpunt, & *fumos tantummodò vendunt*) in summa rerum inopiâ, paucissimis exceptis, vitam plerumque agere; tamen credulis, imperitis, & avaris *Aureos montes* (quod aiunt) *polliceri* haud vereantur. Quanquam autem verum sit, Divitias ac facultates viris Sapientibus, Peritis, & in unâquâque Arte optimè versatis, juxtâ meritum suum haud semper concedi, tamen verisimillimum id esse duco, quod extrema eorum inopia ita passim obvia *Medicamentorum* aut *ARCANORUM* suorum Celebratissimorum *noxæ*, quinimodò summæ perniciiei, originem suam debeat: quodque pars eorundem non exigua sit salutis generis humani (propter *Ignis exitialem* sive *participationem* sive *incorporationem*) saltem inidonea,

nea, si non maximè adversa. Etenim si hominibus magnâ ex parte è re forent, aut vires eorum dictis vulgò congruerent, etsi hunc vel illum *Alchymistam* locupletare non valerent, tamen sedulos ejusdem *Artis* cultores in pecuniis corradendis (quemadmodum plerosque omnes Artifices industriam adhibentes, & utilitatem aliquam publicam præ se ferentes, quæstus, undè vivant, mediocris concomitari non desinit) haud ita frequenter frustrarentur. Si *Filio meo charissimo consilium dare* animus esset, quid ei facto opus sit ad magnam vim Auri, aut saltem sufficientem comparandam; me quidem autore, spectatâ morum probitate sese ornaret, nullis fraudibus quenquam ludificaret, neque confingendis mendaciis quoquo modo operam daret, quodcunque vitæ genus, aut quamcunque negotiandi rationem, ad rem familiarem augendam, ex instituto ille prosequeretur. Nec minùs eidem inculcarem, eam esse rationem omnium promptissimam, quò in egestate miserâ degeret (quantumlibet

tumlibet veteratoribus nonnullis imposturæ suæ ad tempus aliquod prosperè contingant) alios perfidè circumvenire, falsa pro veris narrare, atque scelesti impostoris aut hominis nequam partes ullas agere.

Sed ut ad *Chymica* redeam, quantumlibet *Opera Naturæ* apud quosdam evilescant, & *Natura ipsa*, apud *Epicurum*, ceu iners incusetur, nunquam ego possum non existimare, *Naturæ Opera* iis quæ solertiâ *Artis* comparantur longissimè quidem præstare, imò cum *Galenus* eadem omni laude esse majora & excelsiora. Quamobrem rectissimè *Divinus* noster *Senex*. Ἡ latevὴ μαλιστα κατὰ φύσιν ἐστίν.

Ut autem ad umbilicum perveniam, id eos haud prætereat, qui *Artem* de quâ jam loquor in deliciis nimis habent, quòd vix quælibet *Præparationum Chymicarum* (ut plùs semel apud me conquesti sunt ipsi *hujusce Artis*, siqui sunt, *Adepti*) hodiè vestitum vulgò proftet, quæ non sit planè

ne eumentia, atque fordidâ lucri
causâ jam tandem facta adulteri-
na.

Objicient denique nonnulli *Venæ-
sectionem* tam teneræ ætati nunquam
rectè convenire posse, nedùm eam
fore quandoque necessariam.

Respondeo, *Venæsectionem* vel mi-
nimorum omnium Infantum, ex
Summi Numinis, Summi Medicorum,
præscripto fuisse olim imperatam per
Circumcisionis illud institutum; mag-
nas sæpè *Hæmorrhagias* illinc exor-
sas, & quas sistere difficillimum fuit,
nisi remediis exquisitis eapropter pa-
ratis; & tamen *Scriptores Judæos,*
quod maximè notandum est, au-
dacter affirmare, ne unum Infantu-
lum ex millibus, eo quòd Sanguis
ita mitteretur, cognitum desiderari,
aut è vivis præmature excessisse.

Dens Optimus Maximus, à quo
tanquam fonte æternùm inexhausto
omnia bona ac fausta continuò de-
scendunt, à cujus gratiâ *Felix Me-
dicæ Artis Successus,* præ aliis qui-
L buscun-

buscunque, jugiter pendet, his, quæ
sincero animo fideliter scripsi, pro sua
bonitate favere dignetur, quò in Pub-
lici commodum, privato semper
anteferendum, cedant.

FINIS.

ERRATA.

PAg. 2. lin. 17. leg. idiomate. p. 32. l. 22. leg.
genarum. p. 64. l. 13. leg. assurrexerit. ib. l. 24.
alvus, p. 66. l. 5. Rhabarbarum. p. 71. l. 16. didicit.
p. 83. l. 6. imò. p. 92. l. 16. acciderit. p. 104. l. 23.
temporis. p. 106. l. 7. Vescicatoris. ib. l. 15. landatà.
p. 112. l. 17. Acutà. p. 124. l. 20. cætera. 125. l. 1. diu
post exhibitionem. p. 136. l. 2. ~~ex~~ p. 140.
l. 24. leg. promissa.

A
CATALOGUE
OF
Physick-Books lately

Printed for *S. Smith*, at the *Princes Arms* in *St Paul's Church-Yard*.

P*harmacopœia Batæana*. In qua Octingenta circiter Pharmaca, plerâq; omnia è *Praxi Georgii Batæi Regi Carolo Secundo Proto-Medici* excerpta, Ordine Alphabetico concisè exhibentur. Quorum Nonnulla in Laboratorio Publico Pharmacopœano *Lond.* fideliter parantur *Venalia*: Atque in usu sunt hodierno apud Medicos *Londinenses*. Huic accessit *Orthotonia Medicorum Observata*: Annexa item est in Calce *Tabula Posologica* Dosibus Pharmacorum quorundam Expeditius computandis accommodata. Curâ *Jæ. Shipton* Pharmacopœi *Lond.*

Pharmacopœie Collegii Regalis Londini Remedia Omnia succinctè descripta: atq; Serie alphabeticâ ità digesta, ut singula promptius primo intuitu investigari possint. Editio altera Priori Castigatior & Auctior. Huic annexus est *Catalogus Simplicium*, tum locupletior tum Compendiosior quàm antehac Editus. Accessit in Calce *Manuale ad Forum*: Nec non *Pinnæ Posographice*. Curâ *Jæ. Shipton* Pharmacop. *Lond.*

Johannes

A Catalogue of Physick-Books, &c.

Johannes Goedaertius de Insecis, in Methodum Redactus cum Notularum additione. Operâ *M. Lister*, è Regia Societate *Londonensi*. Item Appendix ad Historiam Animalium *Anglicæ*, ejusdem *M. Lister*. Altera Editio hac quoque exhibetur. Una cum Scarabæorum Anglicanorum quibusdam Tabulis mutis.

Davidis Abercrombii, M. D. Opuscula Medica. 1. De Luis Venereæ, ablig. Salivatione Mercuriali, curatione. 2. De modo curandi Bubonis Venerei & tutiora Salivationis methodo. 3. De varietate, ac variatione Pulsus. 4. De dignoscendis Medicis Plantarum, ac corporum quorumcumque virtutibus ex solo Sapore.

R. Boyle's Memoirs for the Natural History of Humane Blood, especially the Spirit of that Liquor. In Octavo.

—Experiments and Considerations about the Porosity of Bodies. In two Essays, In Octavo.

—Short Memoirs for the Natural Experimental History of Mineral Waters. In Octavo.

—Of the Reconcilableness of Specifick Medicines to the Corpuscular Philosophy. To which is annexed, A Discourse about the Advantages of the Use of Simple Medicines. In Octavo.

Franc. Zypæi Fundamenta Medicinæ Reformata Physico-Anatomica. In Octavo.

F I N I S.

